

[1974 ஏப்ரல் 23]

15. Thiru K. Jayaraman
16. Thiru S. Duraiswamy.
17. Thiru S. Murugaiyan.
18. Thiru A. M. T. Nachiyappan.
19. Thiru K. M. Subramaniam.
20. Thiru M. Subramaniam (Erode).

(3) மாநில சுயாட்சி பற்றியும் இராஜமன்ரோ குழுவின அறிக்கை பற்றியும் அரசின் தீர்மானத்திற்குத் திருத்தங்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாநில சுயாட்சி பற்றியும், இராஜமன்ரோ குழுவின அறிக்கை பற்றியும், அரசின் தீர்மானத்திற்குத் திருத்தங்கள் 1974 ஆம் ஆண்டு, ஏப்ரல் திங்கள், 24 ஆம் நாள் மாலை 5 மணிக்குள் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும்.

3. அரசின் தீர்மானம்.

(1) சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடேயிருந்து அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள் இந்துசமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, “சாதி பிரிவு, உட்பிரிவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், இந்து சமய நிறுவனங்களில் அர்ச்சகர்களையும், பூசாரிகளையும், ஏனைய உள்துறை ஊழியர்களையும் பரம்பரை முறையில் நியமனம் செய்யும் நடைமுறை பற்றி பொதுமக்கள் பரவலாகக் குறைபாடு கூறுதல் இருப்பதாலும்;

இந்து சமூகத்தில் நிலவும் பரம்பரை முறையில் சமயப் பூசாரிகளை நியமிக்கும் முறை நீக்கப்பட வேண்டுமென்றும், இதற்குப் பதிலாக சமய சார்புள்ள நிறுவனம் ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றும், தேவையான கல்வித் தகுதி உள்ளவர்கள், ஏற்பளிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களில் பூசாரிக்குரிய பணிகளில் பயிற்சியளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், சாதி, இனம் அல்லது வகுப்பு வேறுபாடின்றி அனைவருக்கும் பூசாரிகளாக நியமிக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், “தீண்டாமை, அரிசனங்களின் பொருளாதார, கல்வி வளர்ச்சி குறித்த குழு” கருத்து தெரிவித்துள்ளதாலும்;

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் 39
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

உச்ச நீதி மன்றத்தால் பொருள் விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளவாறு, அரசியலமைப்பில் தற்போதுள்ள விதித் துறைகளின் கீழ், கோயில்களுக்குப் பொருந்துகிற ஆகமங்களில் குறிப்பிட்டுள்ள கட்டளைகளையொட்டி குறிப்பிட்ட பிரிவு அல்லது உட்பிரிவுகளிலிருந்து அர்ச்சகர்களையும், பூசாரிகளையும் நியமிக்க வேண்டும், அவ்வாறு செய்யத் தவறினால், சமயக் கோட்பாடுகளில் தலையிடுவதாகுமென்பதாலும்;

சமூகச் சீர்திருத்த நடவடிக்கையாக, சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடையேயிருந்து அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த அவை கருதுவதாலும்;

மேற்சொன்ன நோக்கத்துக்காக இம்மாதிரிச் சட்ட மன்றம் சட்டமியற்ற இயலும் வகையில் அரசியலமைப்பு தக்கவாறு திருத்தப்பட வேண்டுமென்பதாலும்;

சட்ட வரைவில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி அரசியலமைப்பைத் தக்கவாறு திருத்துவதற்குத் தேவையான சட்டமொன்றை இயற்றமாறு மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதென இம்மன்றம் தீர்மானிக்கிறது". @ என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் —

“சாதி, பிரிவு, உட்பிரிவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், இந்து சமய நிறுவனங்களில் அர்ச்சகர்களையும், பூசாரிகளையும், ஏனைய உள்துறை ஊழியர்களையும் பரம்பரை முறையில் நியமனம் செய்யும் நடைமுறை பற்றி பொது மக்கள் பரவலாகக் குறைபாடு கூறுதல் இருப்பதாலும்;

இந்து சமூகத்தில் நிலவும் பரம்பரை முறையில் சமயப் பூசாரிகளை நியமிக்கும் முறை நீக்கப்பட வேண்டுமென்றும், இதற்குப் பதிலாக சமய சார்புள்ள நிறுவனம் ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றும், தேவையான கல்வித் தகுதி உள்ளவர்கள், ஏற்பளிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களில் பூசாரிக்குரிய பணிகளில் பயிற்சியளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், சாதி, இனம் அல்லது வகுப்பு வேறுபாடின்றி அனைவருக்கும் பூசாரிகளாக நியமிக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், “தீண்டாமை, அரிசனங்களின் பொருளாதார, கல்வி வளர்ச்சி குறித்த குடி” கருத்து தெரிவித்துள்ளதாலும்”;

@ ஆங்கில வாசகம் 132-134 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

±) சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்] [1974 ஏப்ரல் 23]

உச்ச நீதி மன்றத்தால் பொருள் விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளவாறு, அரசியலமைப்பில் தற்போதுள்ள விதித் துறைகளின் கீழ், கோயில்களுக்குப் பொருந்துகிற ஆகமங்களில் குறிப்பிட்டுள்ள கட்டளைகளையொட்டி குறிப்பிட்ட பிரிவு அல்லது உட்பிரிவுகளிலிருந்து அர்ச்சகர்களையும், பூசாரிகளையும் நியமிக்க வேண்டும், அவ்வாறு செய்யத் தவறினால், சமயக் கோட்பாடுகளில் தலையிடுவதாகுமென்பதாலும்;

சமூகச் சீர்திருத்த நடவடிக்கையாக, சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடையேயிருந்து அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த அவை கருதுவதாலும்;

மேற்சொன்ன நோக்கத்துக்காக இம்மாநிலச் சட்ட மன்றம் சட்டமியற்ற இயலும் வகையில் அரசியலமைப்பு தக்கவாறு திருத்தப்பட வேண்டுமென்பதாலும்;

சட்ட வரைவில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி அரசியலமைப்பைத் தக்கவாறு திருத்துவதற்குத் தேவையான சட்டமொன்றை இயற்றுமாறு மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதென இம்மன்றம் தீர்மானிக்கிறது”.

* திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் முன் மொழிந்த இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். பொதுவாக சமயங்கள் எனப்படும் மதங்கள் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு, விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு முட்டுக் கட்டையாக இருப்பவை என்று கருதுபவன் நான். எனவே சமய சார்பான இடங்களிலே துழைந்து அதிலே நியாயம் கேட்கும் நிலை எனக்கு ஏற்பட்டது. எனென்றால் இன்றைய தினம் அவை சமுதாயத்திலே இருக்கக்கூடிய மக்கள் பகுதியிலே உயர்வு தாழ்வை உண்டாக்கவும், ஏற்கெனவே சமுதாயத்திலே இருக்கக்கூடிய சாதி பேதங்களை நிலைநிறுத்துவதாகவும், அதைத் தொடர்ந்து அனுஷ்டானத்தில் இருக்கும்படியாகச் செய்வதாகவும் இருக்கின்ற நிலைமை இருப்பதாலும், அது மக்களிடையே இருக்கக்கூடிய உள்ள உணர்வின் காரணமாக ஏற்படும் கொந்தளிப்பு, ஒரே சமயத்தைச் சார்ந்த மக்களிடையே மோதல்களை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று கருதுவதனாலும், நான் இந்த சமயம் பற்றிய சீர்திருத்தம் கோரும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்க வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன். இந்தச் சீர்திருத்தம் ஒன்றும் புதிதல்ல. இந்து சமயாச்சாரியர்களே இந்தச் சீர்திருத்தங்களுக்காகப் போராடியிருக்கிறார்கள். சமயக் குறவர்கள், நாயன்மார்களெல்லாம் நிறையப் பாடியிருக்கிறார்கள். ஆயிரக்

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் 41
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23]

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஆ உரித்து தின்றுமுலும் புலயன் எனினும்
ஆண்டவரிடத்திலே வந்து பூசை செய்யலாம் என்று பாடியிருக்கிறார்கள்.
அந்தப் பாட்டையே நான் சொல்ல முடியும். தேவையான அந்த வரியை
மட்டும்தான் சொல்கிறேன்.

“ஆ உரித்து தின்றுமுலும் புலையர் எனும்
கங்கைவார் சடைக் கரந்தாரக் கன்புராகில்
அவர் கண்டிர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே”.

என்றெல்லாம் பாடியிருக்கிறார்கள். இதற்கு மேலே, ராமானுஜாச்சாரியார்
நிருப்பனாழ்வாரைத் தொளிலே துக்கிப் போவதாகக்கூட சொல்லப்படுகிறது.
எந்த ஜாதியில் ஒருவன் பிறந்திருந்தாலும், அவன் வேதத்தை உணர்ந்திருந்
தானால், அவன்தான் தனக்கு குரு, தலைவன் என்று ஏற்றுக்கொள்ள
வேண்டும் என்று உயர் ஜாதியிலே பிறந்து, மதத்திலே பெரிய புரட்சி செய்க
ராமானுஜாச்சாரியார் சொல்லியதாக நாம் அறிகின்றோம். ஆகவே இந்த
விஷயங்களெல்லாம் நமது இந்து சமயத்திற்குக்கூட புதியது அல்ல.
இருப்பினுங்கூட நாட்டிலிருக்கக்கூடிய நிலைமைக்கும், மக்களிடத்திலே
இருக்கக்கூடிய உணர்வுக்கும் ஏற்ற வகையில் பிரதிபலிக்கும் நடைமுறை
அமைப்புகள் உண்டாவதற்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் தடையாக இருப்ப
தால், அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டியது முற்றிலும் நியாயமானது
என்ற அளவில் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான இந்தத் தீர்மானத்தை
ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறி முடிக்கின்றேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நிறையபெர் பேசு இருக்கிறார்கள்.
கொஞ்சம் ஷார்ட்டாகப் பேசுங்கள்.

* திரு. ஆர். சக்தி மோகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு
அமைச்சர் அருள்மிகு கண்ணப்பனார் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தத்
தீர்மானத்தை நான் எனது கட்சியின் சார்பிலே வரவேற்கிறேன். அதே
சமயம் பாராட்டவும் செய்கிறேன். நமது நாடு விடுதலை அடைந்ததற்குப்
பிறகு உலகில் ஏராளமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் நாம்
எல்லோரும் ஆண்டவனைத் தொழுவதற்கு எவ்விதக் குறுக்கிடும் இல்லாமல்
இருப்பதற்கு ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரக்கூடிய துரப்பாக்கிய நிலையிலே
இருக்கின்றோம். இப்படி ஒரு தீர்மானத்திற்கு அவசியம் ஏற்பட்டிருப்பதை
தினைக்கிறபோது, உண்மையிலேயே வேதனையாக இருக்கின்றது. ஏனென்றால்
ஆண்டவனைப் பொறுத்த மட்டிலே, ஆண்டவன் அனைத்தையும் படைத்தார்.
ஆனால் அடிமைகளையும், ஜாதிகளையும் மட்டும் படைக்கவில்லை. மனிதன்

42 சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச்
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[திரு. ஆர். சக்தி மோகன்]

[1974 ஏப்ரல் 23]

மனிதனுக்காக அடிமைகளைப் படைத்துக்கொண்டான். அதே சமயத்திலே நிர்வாக சவுகரியத்திற்காக எப்படி ஒரு நாட்டை பல மாநிலங்களாகவும், ஒரு மாநிலத்தை பல மாவட்டங்களாகவும், ஒரு மாவட்டத்தைப் பல வட்டங்களாகவும் பிரித்திருக்கின்றோமோ, அதேபோல ஜாதிகளை அன்று பிரித்து அனுஷ்டித்தார்கள். நல்ல நோக்கத்தோடு பிரித்துவைத்தார்கள். ஆனால் அது காலப் போக்கில் வேறுவிதமாகி ஜாதிகளுக்குள் உயர்வு தாழ்வு என்று ஆகி, அதை எதிர்க்கின்ற அளவுக்கு வேண்டாத ஒரு நிலை உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இப்படி ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரவேண்டியது அவசியந்தானா என்ற கேள்வியை எழுப்பினால், அவசியத்திற்கான காரணங்களும் நிறைய இருக்கின்றன. ஆண்டவனை வழிபடுகின்றபோது, இன்றைக்குக் கூட அர்ச்சகர்களாகவும், பூஜாரிகளாகவும் இன்னின்ன ஜாதியார்கள்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயமொன்றுமில்லை. நம்புதிரிகளிலிருந்து கீழ்மட்டத்தில் இருக்கிற அரிஜனங்கள் வரையில் இன்றைக்கு எல்லாக் கோளில்களிலுமே பூஜாரிகளாக இருக்கின்றார்கள். திருவனந்தபுரத்திலும், குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் இருக்கிற அர்ச்சகர்கள்—அவர்களை போத்திகள் என்று சொல்வார்கள்—பிரசாதத்தைத் தூக்கித்தான் எறிவது வழக்கம். கையிலே கொடுத்தால் கூட தீண்டல் ஒட்டிக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கையிலே அப்படிச் செய்கிறார்கள். இன்னும் சிலவிடங்களில் ஐயர்கள், ஐயங்கார்கள், பகடைகள், குவாலர்கள், பட்டர்கள் என்று அர்ச்சகர்கள் இருக்கவே செய்கிறார்கள் என்றாலும் இதற்கு ஒரு வரைமுறை வைத்து, ஆண்டவனை வழிபடுகின்றவர்களுக்கும், ஆண்டவனுக்கும் இடையே இருக்கின்ற தாகூதிலையில் ஜாதிவேறுபாடு வேண்டாம். சரியான முறையில் யாரெல்லாம் பயிற்சி பெறுகின்றார்களோ அவர்களையெல்லாம் அந்தத் தொழிலுக்கு நியமிக்கலாம் என்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதில் குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், மேல் ஜாதிக்காரர்கள் என்ற வேறுபாடு ஆண்டவனைப் பெறுத்த மட்டிலே இல்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், ஆண்டவனுக்கு நெருங்கிய உடன்பாடும், ஈடுபாடும் கொண்டவர்களெல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட குலத்தவர்கள் தான். நமது அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களிலே, ஏறக்குறைய ஓரிரு உயர் குலத்தவரைத் தவிர, மற்ற அத்தனை பேரும் கீழ்ப்படுத்தப்பட்ட குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். அர்ச்சகர் தொழில் கவர்ச்சி இல்லாத தொழிலுங்கூட இந்தத் தொழிலுக்கு யாரும் அதிகமாக அப்ளிகேஷன் போடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கவும் முடியாது. ஆகவே இதில் யார் அர்ச்சனை செய்கிறார்கள் என்பதைவிட, அந்த அர்ச்சனையில் சொல்லக்கூடிய மந்திரம் சரியாக உச்சரிக்க

சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23]

[திரு. ஆர். சக்தி மோகன்]

கப்படுகிறதா என்பதுதான் முக்கியம். ஆகவே அருள்மிகு அமைச்சர் அவர்கள் சரியான முறையிலே பயிற்சி அளித்து, நல்ல முறையிலே வாழ்வை களைச் சொல்ல. . .

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் அமைச்சரையே மந்திரம் சொல்லச் சொல்கிறார்களா?

திரு. ஆர். சக்தி மோகன் : அர்ச்சகப் பயிற்சி நிலையம் வைத்து, அந்த சொற்களையெல்லாம் நல்லமுறையிலே உச்சரிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அர்ச்சகர்களையும் தயாரிக்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் அர்ச்சகராகும் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்து, இந்த மந்திரம் ஒதக்கூடிய அளவுக்கு சொச்சந்தம் கொண்டவர்களை மட்டுமே அர்ச்சகர்களாக்க வேண்டும் என்ற வரையறையை வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதியை எடுத்துவிட்டு அந்த இடத்திலே இன்னொரு ஜாதியை வைத்தாக வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கம் மட்டும் கொண்டிருக்கக்கூடாது என்ற வேண்டுகோளை மட்டும் சொல்லி அமைகின்றேன். வணக்கம்.

திரு. மு. இராமநாதன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசின் சார்பில் மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களாலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். பொதுவாக இந்த அறநிலையங்களில் அர்ச்சகர்களாக அல்லது பூஜாரிகளாக அல்லது உள்துறை ஊழியர்களாக இருப்பதற்கு என்று என்ன என்ன தகுதிகள் ஆகம நீதிநெறி முறைகளிலே வகுத்து, தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அந்த நீதிநெறிமுறைகளைக் கற்றுணர்ந்த எந்த ஜாதியினராக இருந்தாலும், அவர்கள் உயர்வு தாழ்வு பாராமல் அவர்களுடைய தகுதிகளுக்கு ஏற்ப பூஜாரிகளாக, அர்ச்சகர்களாக அல்லது உள்துறை ஊழியர்களாக நியமனம் செய்வதற்கு வகைசெய்கின்ற முறையிலே இந்தத் தீர்மானத்தை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதை வரவேற்கும் வகையில் நமது இந்து சமுதாயத்திலுள்ள சில கருத்துக்களை இங்கே சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமையாகும்.

எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் சொன்னதுபோல, சங்கராச்சாரியார் முதல் ராமானுஜர், மத்துவாச்சாரியார் வரையில், அவர்கள் போன்று பல்வேறு பெரியவர்கள், இங்கே நமது அவையில் வீற்றிருக்கும் அடிகளார் உள்ளிட்டு பல கருத்துக்களைச் சொல்லி

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களுடையிருந்து அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உந்துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[திரு. மு. இராமநாதன்]

[1974 ஏப்ரல் 23]

வந்திருக்கின்றார்கள். அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களும் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். திருவிளையாடற் புராணத்திலேகூட ஜாதியின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால், அல்லது பிறப்பின் காரணமாக அல்லது வேறு வகையான எந்தக் காரணங்களாலும் உயர்வு தாழ்வுகளைக் கற்பிக்கக்கூடாது என்று பல விளக்கங்களைக் காணலாம். ஒரு சேரியிலே பதினாறு குட்டிகளை ஈன்ற தாய்ப் பன்றி இறந்துவிட்ட நேரத்திலே அந்தப் பதினாறு பன்றிக் குட்டிகளும் பாலின்றித் தவித்தபோது சிவபெருமானே பன்றி அவதாரம் எடுத்து அக்குட்டிகளுக்குப் பால் தந்தார் என்று திருவிளையாடற் புராணத்திலே காணக்கிடக்கிறது. அதன் தத்துவமே ஏழை எளிய மக்களுடைய பிறப்பின் அடிப்படையில் உயர்வு தாழ்வு கற்பிக்கக்கூடாது என்ற நோக்கம்தான். அந்த நோக்கத்தோடுதான் அந்தக் கதை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் எவ்வளவுதான் முதறிஞர்கள், பெரியவர்கள், ஜாதி மத பேதம் இல்லையென்று சொல்லியிருந்தாலும், சமுதாயத்தில் அந்த உணர்வுகள் நிகழப்படவில்லை, போக்கப்படவில்லை என்பதை இந்த அரசு அறிந்து, அது போக்கப்படுவதற்கு சட்டத்தியான முறையில் இப்படிப்பட்டதொரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று எண்ணி, இந்த அரசு இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது என்பது என் கருத்தாகும். நம்மையெல்லாம் ஆளக்கூடிய போலீஸ் அண்ணா அவர்களும் நமது சமுதாய சீர்திருத்தத் தந்தையாக இருந்த நமது தந்தை பெரியார் அவர்களும்—மகாத்மா காந்தியடிகள் இந்த நாட்டிலே ஆலயப் பிரவேசத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள் என்றாலும்—இங்கே நமது தமிழ் நாட்டிலே ஆலயப் பிரவேசத்திற்கு நாயகனாக இருந்த பெரியார் அவர்களும் அவர் தம் வழியில் வரும் நமது அரசும் பல்லாண்டுகளாக இத்தகைய கருத்துக்களை சமுதாயத்திலிடையிலே சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள்.

இத்தகைய கருத்துக்களை புராணவாயிலாகச் சொன்ன பெரியவர்கள்கூட பயந்து பயந்துதான் இத்தகைய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். நந்தன் சிதம்பரம் சென்ற கதையைச் சொல்லும் போதுகூட சமுதாயத்தில் அவர்கள் பயந்து பயந்துதான் அதைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஏனென்றால் சிவபெருமானைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்று சிதம்பரம் வந்த நேரத்திலே கோவிலுக்குள்ளே, தில்லையில் திருநடனமாடும் சிவபெருமான் கோலத்தைக் காண வேண்டும் என்று நந்தன் சிதம்பரம் சென்றாலும், கோவிலுக்குள்ளே போக முடியாமல் வருந்தினான், அழுதான். அதற்குப் பிறகாவது, 'நீ உள்ளே வந்து தரிசித்துவிட்டுப்போ' என்று சொல்லும் ஆற்றல் சிவபெருமானுக்குக் கூட இருந்திருக்கவில்லை. 'நந்தி மறைக்கிறதே, நான் என்ன செய்வேன்' என்று கோவிலுக்கு வெளியே நின்றுகொண்டு நந்தன் அழுதபோது, 'மகனே,

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச்
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களைப்பிரிந்து அர்ச்சகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உந்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23]

[திரு. மு. இராமநாதன்]

நீ உள்ளே வந்து தரிசித்துவிட்டுப் போ' என்று சொல்லுவதற்குப் பதிலாக, நந்தியைத்தான் சற்று விலகியிருக்கச் சொன்னாரே தவிர நந்தனை உள்ளே அழைத்தார் என்று அந்தக் கதை சொல்லவில்லை. அந்தக் காலத்திலே சிவ பெருமானுக்குக்கூட அச்சம் இருந்திருக்கின்றாற்போல இருக்கின்றது. நந்தனை உள்ளேவந்து தரிசித்துவிட்டுப்போகச் சொல்லியிருந்தால், இந்து சமுதாயத்தினரால் வேறு ஏதாவது ஒரு நிலைக்கு தாம் ஆளாக்கப்பட்டுவிடுவோமோ என்றுதான், பாதுகாப்பாக நந்தியை நகரும்படி சொன்னாரோ என்று அச்சப் பட வேண்டிய நிலை இருக்கின்றது. இன்றைக்கும் சமுதாயத்திலே அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்ல பலருக்கும் அச்சம் இருக்கின்றது. பி.ஏ., பி.எல். படித்துவிட்டால் வழக்கறிஞராக வரலாம், விமானமோட்டும் பயிற்சி பெற்று அதற்கான சான்றுகளைப் பெற்றுவிட்டால், அவர் ஒரு பைலட்டாகப் பணியாற்றலாம், இப்படி வருவதற்கு உலகிலுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் தகுதியிருக்கின்றது, வாய்ப்பு இருக்கின்றது. யார் வேண்டுமானாலும் வழக்குறைஞராக வரலாம், பைலட்டாக வரலாம், அமைச்சராகவும் வந்து விடலாம். ஆனால் இந்து சமுதாயத்திலுள்ள ஒரு கொடுமை, இந்து அறநிலையங்களிலே பூசாரிகளாக, அர்ச்சகர்களாக, உந்துறை ஊழியர்களாக குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் வாழமுடியாது, வரக்கூடாது என்ற நிலை, மனப்பான்மை இருப்பது மிக்க வருந்தத்தக்கதாகும். இதை 1974-ஆம் ஆண்டிலே உலகிலே நாகரிக உள்ளம் படைத்த யாரும் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது என்பதை மிக்க வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் மனியடித்தார்)

ஆகவே இத்தகைய நிலைகளை மாற்றுவதற்கு, நாம் காண விழையும் முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு இந்தத் தீர்மானம் வழிசெய்கிறது. அதற்கேற்ற முறையில் அரசியல் சட்டமே திருத்தப்பட்டு இந்தச் சமுதாயத்தில் பிறந்த யாரும் அர்ச்சகர்களாக, பூசாரிகளாக நியமிக்கப்படுவதற்கான தகுதியைப் பெற்றிருக்கின்றார்களோ அவர்களை நியமிக்கலாம் என்ற ஒரு வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தரும் இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு ஆதரித்து, வரவேற்று என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU P. YELLAMANDA : Hon. Chairman, I am very gladly accepting the views on the abolition of Archakas of a particular caste. I am wholeheartedly supporting this Resolution.

[Thiru P. Vellamanda]

[1974 ஏப்ரல் 23]

Before that, I want to give the background of how the caste system is playing a vital role and how the caste system is spoiling the growth, development and prosperity of India.

Gandhiji, the Father of the Nation, believed in a casteless society. Today, the Government of India are functioning in a democratic way, following a democratic process. "Demo" means "people" and "cracy" means "power" and so "democracy" means "people's power". But, unfortunately, in India, in the name of democracy, only caste is playing a vital role and today, everywhere, only in the name of caste, we are casting votes. That is dangerous to democracy. Either democracy should survive in India or casteism should survive in India. Both should not go together or both should not go with each other. So, if we believe firmly and seriously in democracy, we should forget caste. But, it is very impossible in India, because everywhere—in the Vedas, Agamas and Puranas—we lay belief in the caste system. Somehow or other, we are relying so much on the caste system today that it has become impossible for us to forget the caste system. How long can we prolong like this and how long can we take this? Without social equality, how can we achieve our aim of sovereign democratic socialism? That is a problem before us.

Sir, I would like to say something about Article 17. Article 17 aims at the abolition of untouchability. But the abolition of untouchability is only an eye-wash in the Constitution of India. Unless and until we root out the caste system in India, it will be more or less a ridiculous thing to abolish untouchability. The very word "untouchability" has come from the caste. So, without abolition of caste, it is highly impossible for us to abolish the word "untouchability". So, I welcome this bold step taken by the Tamil Nadu Government for the abolition of the system of Archakas of a particular caste. Under the Constitution, everybody has got equality of right to appointment. When it is so, why are persons belonging to a particular caste alone being appointed to these posts and why are others denied the opportunities in the religious field? The Hon. the Chief Minister and other leaders have brought forward this measure only to abolish the caste

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் 47
 சேர்ந்த தகுதியுள்ளவாகவிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
 பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உலாதுறை ஊழியர்கள்
 இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23]

[Thiru P. Yellamanda]

system and I consider it a wonderful measure. I am wholeheartedly supporting the Resolution and with this I am concluding my speech.

* திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இப்போது கொண்டு வரப்பட்டுள்ள தீர்மானம், இந்து மதத்தில் நம்பிக்கையுள்ள ஒவ்வொருவரையும் இதைப்பற்றி எண்ணிப் பார்க்கத் தூண்டுகிறது. இந்து மதம் சம்பந்தப்பட்டவரையில், பொதுவாக ஒரு தப்பான அபிப்பிராயம் இருந்து வருகிறது. அந்தத் தப்பு அபிப்பிராயம் எவ்வளவு சீக்கிரம் நீக்கப்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு இந்து மதத்திற்கு நன்மை பயக்கும். இந்தத் தப்பு அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே இந்து மதத்திற்கு கான இலக்கணம் வகுக்கப்பட்டு, வரையறுக்கப்பட்டு, இனியும் அதிலே வளர்ச்சி இருக்க முடியாது என்ற எண்ணமாகும். அந்த எண்ணம் தவறானதொரு எண்ணமாகும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும். இந்து மதமானது மற்ற மதம் போல் இல்லாமல் ஒருவரால் வகுக்கப்பட்ட மதம் என்று சொல்ல முடியாதபடி ஒரு அனாதிகாலம்தொட்டு இருந்து வரும் மதமாக இருக்கின்றது. இந்து மதத்திற்கு ஆகியும் இல்லை, அந்தமும் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது மனிதன் எந்தக் காலத்தில் நாகரீகம் அடைந்தானோ, மனிதன் எந்தக் காலத்தில் ஐந்தாவது உணர்வோடு ஆறாவது உணர்வை அடைந்தானோ, அன்று முதற்கொண்டு இந்து மதந் இருக்கின்றது என்பதே கருத்து. ஆகவே இந்து மதம் வளர்ந்துகொண்டே வந்திருக்கிறது. வளர்ந்து கொண்டே வருகின்ற மதமானது இன்று சட்டத்தோடு மோதுகின்றபோது நமக்கு ஒரு பெரிய கடமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்தோடு மோதுகின்றபோது சட்டம் என்ன சொல்கிறது என்றால், பூர்வீகமான சம்பிரதாயம் என்ன என்று ஆராய்ந்து அதையேதான் சொல்கிறது. பல அறிஞர்கள் கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். ராஜாஜி அவர்கள் எழுதிய உபநிஷதப் பல்கிரினி என்ற புத்தகத்தில் கடைசி இரண்டொரு வாக்கியங்களில் இந்து மதமானது ஆரம்பம் முதற்கொண்டு விஞ்ஞான ரீதியாக, விஞ்ஞானம் போல் வளர்ந்து வருகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்து மதத்திற்கு தனி சாஸ்திரம் என்று ஒன்றில்லை. ஆகவே அவைகள் எல்லாம் சயன்ஸ் டெக்ஸ்ட் புக் மாதிரி, விஞ்ஞானத்திற்கு அத்தாரிட்டியாக இருப்பது போல் இருக்கக்கூடியது என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். அது மாத்திரமல்ல, காந்தி மகான் 'Hinduism abhors stagnation. Hinduism is a growth of ages. The Sastras are ever growing' என்று கூறியிருக்கிறார்.

48 சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச்
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அரசுசகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உந்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

[1974 ஏப்ரல் 23]

இன்று நடக்கிறது என்னவென்றால், தமிழ் நாட்டில் இந்து மதத்தில் ஆகமங்கள் என்று சொல்லப்பட்ட சில சமஸ்கிருத நூல்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஆகமங்கள் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று வரைமுறை செய்கின்றன. அந்தக் காலத்தில் நாம் எந்த விதமான பூஜா விதிகளைக் கையாண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதும் ஆராயத்தக்க விஷயமாகும். உதாரணத்திற்கு பஞ்சராத்திரம் ஆகமம் என்று சொல்லப்படுவது ஒரு சமஸ்கிருத ஆகமம். அந்த பஞ்சராத்திர ஆகமத்திலே பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அதிலே வைசமானசம் என்ற ஒரு முறை இருக்கிறது. சுப்பிரமணியசுவாமி கோவிலில் குமார தந்திரம் என்ற ஒரு ஆகமம் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. அந்த ஆகமங்களை சமஸ்கிருதத்தில் எழுதியவர்கள் அத்திரி முனிவர், விருகு முனிவர் என்று சொல்லப்பட்டவர்கள். தமிழ் நாட்டில் கூட அந்தக் காலத்தில் அந்த முனிவர்களுக்கு மதிப்பு இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்குப் பின்னால் வந்த காந்தி மகானுக்கு மதிப்பு இங்கே போய விட்டது. இந்து மதத்தில் பலவிதமான பழக்கம் இருந்து வந்தது. ஆயினும் பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் என்ற முறையில் நான் நடைபெற்று வந்தது. பழையனவற்றை எந்த வழியில் கழித்து வந்தார்கள்? அவை கலியுகத்திற்குப் பொருந்தாது என்று அவற்றைக் கழித்து வந்தார்கள். அதற்கு ஒரு அர்த்தம் கற்பித்து கழித்து வருவதும் வழக்கம். அதே பிரகாரம் புதியன வற்றை எப்படிப் புகுத்துவது என்று பார்த்தால், புதிய முனிவர்கள் தோன்றி அரசரவையில் சென்று புதிய புராணம், புதிய இகிகாசம், தர்ம சாஸ்திரம் என்று சொல்லி அரசனை ஒத்துக்கொள்ளச் செய்து, அவற்றைப் புகுத்தி வந்தார்கள். இந்து மதம் தன்னையே சீர்திருத்திக்கொள்ளும் நிலைமை நின்று, இன்று எந்த விதமான மாற்றமும் இல்லாமல், ஆலயங்களில் வழிபாடு கின்ற முறை இருக்க வேண்டுமென்று சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. இந்து மதம் இப்பொழுது நடைமுறையில் முற்போக்கு அடைந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த முறையில்தான் இந்தத் தீர்மானம் அமைந்திருக்கிறது.

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

இந்து என்ற முறையில், இந்து மதத்தில் நம்பிக்கை உடையவன் என்ற முறையில், தெய்வம் உண்டு என்ற நம்பிக்கை உடையவன் என்ற முறையில், உருவ வழிபாட்டில் நம்பிக்கை உடையவன் என்ற முறையில், நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் தீர்மானம் மன மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கக்கூடியது. ஒவ்வொரு இந்துவும் இதை முழு மனநோடி ஆதரிக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன் என்று தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் 49
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23]

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் நாடு திருக்கோவில் களில் அர்ச்சகர்களாக எல்லா வகுப்பையும் சேர்ந்தவர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று வகை செய்த நம்முடைய முன்னைய சட்டம் உயர்நீதி மன்றத் தால் தோற்கடிக்கப்பட்டதாலே, அதை அரசியல் சட்டத்தில் சட்டத் திருத்த மாகச் செய்ய நடுவண் அரசைக் கேட்டுக்கொண்டு, இன்று கொண்டு வந்திருக் கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். வரவேற் கின்றபோது சில வரலாற்றுப் பின்னணிகளை, நியாய உணர்வுகளை நம்முடைய அரசினுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய உறுப்பினர் அருமை நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் குறிப் பிட்டது போலவும், உறுப்பினர் அருமை நண்பர் திரு. ராமநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போலவும், தமிழக வரலாற்றில், குறிப்பாக இந்து சமய வரலாற்றில் ஜாதிக் முறைகள், வேற்றுமைகள் இவைகளைத் தொடர்ந்து கடிந்து கொண்டு வந்திருக்கின்ற ஞானிகள் பலர் இருந்திருக்கிறார்கள். ராமானுஜர், தம்முடைய ஆசிரியரையே மறுத்துப் பேசினார். அவருடைய ஞானாசிரியர், “இந்த மந்திரத்தை நீ தான் ஜபிக்க வேண்டும், மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தால் நீ நாகத்திற்குப் போய் விடுவாய்” என்று சொன்னார். ஆனால் ஆசிரியரை மீறி ராமானுஜர் இன்னார், இனியார் பராமல், குலம் கோத்திரம் பாராமல், மதில் சுவரின் மீது ஏறிக்கொண்டு அந்த மந்திரத்தை எல்லோருக் கும் உபதேசித்தார். அதிலே கோபமடைந்த ஆசிரியர் அவரைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டபோது, கோடிக்கணக்கான பேர் அதன் மூலம் இன்பம் பெறுவார் களானால், நான் ஒருவன் நாகம் போகத் தயார் என்று ராமநாதபுரம் மாவட்டம், திருப்பத்தூர் தாலுக்காவிலுள்ள, திருக்கோஷ்டியூர் என்ற ஊரில் அந்தப் புரட்சியைச் செய்தார். ஆகையினாலே தொடர்ந்து அந்த முறை எதிர்க்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பது விளங்குகிறது. சேக்கிழார் அருளிச் செய்த பெரிய புராணத்தில் சிவகோசாரியார் என்ற பரம்பரைப் பூசாரி செய்த பூசைக்கும் கண்ணப்பர் என்ற வேடர் செய்த பூசைக்கும் மோதல் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு, எந்தப் பூசை உயர்ந்தது என்ற கேள்வி எழுந்தபோது முடிவை யாரும் செய்யாமல், சிவபெருமான் வாயாலேயே கண்ணப்பர் செய்த பூசை உயர்ந்தது என்று சொன்னது சமய வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான கட்டம். இதை நாம் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். காரியங்களை மாற்ற முற்படுகின்றபோது ஏற்படுகின்ற தவறுகள் காரணங்களை மாற்ற முற்படுகின்ற போதும் ஏற்படும். அப்பொழுது காரணத்தையும் மாற்ற அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். உறுப்பி

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1974 ஏப்ரல் 23]

னர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் சமயம் தாங்கியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவ்வாறு தேக்க நிலைமை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் சமயம் ஒரு இயக்கமாக இல்லாமல் அது ஒரு நிறுவனமாக, ஆங்கிலத்தில் சொல்ல வேண்டுமானால் 'இன்ஸ்டிடியூஷனாக' இருந்துவிட்டது. அதற்கு சில நலன்கள் சேர்ந்து விட்டன. அந்த நலன்களைக் கொத்தி அனுபவிக்கின்றவர்கள் அவற்றை மாற்றுவதை விரும்புவதில்லை. இந்தத் தேக்கத்திற்குக் காரணமாக இருக்கின்ற அடிப்படையை மாற்றினால், அதற்கு ஒரு இயக்க வடிவத்தைக் கொடுத்தால், பழைய மரபிலேயே புதுப்பித்தால், அவற்றை மாற்றலாம். பொதுவாகவே நம்முடைய திருக்கோவில்களில் தரகர் முறை ஏற்பட்ட பிறகு, பக்தி குறைந்திருக்கிறது. சமயத் துறையிலும் வணிக மனப்பான்மை வளர்ந்து விட்டது. பழங்காலத்தில் நம்முடைய நாட்டுத் திருக்கோவில்களில் எல்லோரும் கருவரைக்குப் போய் இறைவனைத் தொட்டு, பூக்கள் போட்டு வழிபடுகின்ற உரிமை இருந்திருக்கிறது. இந்த நாட்டில் அந்த முறை இருந்திருக்கிறது. அது இங்கு இப்பொழுது இல்லாவிட்டாலும் வடபுலத்தில் காசி, ஆந்திரா மாநிலங்களில் இருந்து வருகிறது. நாம் பூசாரிகள் என்று சொல்கின்றபோது, இரண்டு வகையினரை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். ஒருவர் திருக்கோவிலில் மூர்த்தியைக் கட்டிவராத ஆவாஹனம் செய்கின்றவர். அப்படி ஆவாஹனம் செய்கின்றவர்களுக்கு நல்ல மனோ சக்தி இல்லாவிட்டால் அதைச் செய்ய முடியாது. நண்பர் திரு. சக்தி மோகன் அவர்கள் மந்திரங்களை உச்சரிப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒலியைப் பற்றிக்கூட ஞானிகள் கவலைப்படவில்லை. மந்திரங்களைச் சொல்கின்றபோது வருகின்ற உணர்வு, பாவனைகள்தான் முக்கியமானவை. நாம் அந்த மந்திரங்களை எந்த மொழியில் சொல்கிறோம் என்பதில்லை.

“நட்ட கல்லைத் தெய்வமென்று நாலு புட்பம்
சாத்தியே, சுற்றி வந்து மொண, மொணவென்று
சொல்லும் மந்திரம் ஏதடா . . .”

என்று சொல்வார்கள். ஆகவே நட்ட கல்லும் தெய்வமாகும் என்பதில் . . . நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பாட்டை லாவகமாகப் புயன்படுத்தி வேறு ஒரு கருத்துக்கு வர விரும்புகிறார்.

சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்ளுறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே,

‘நட்ட கல்லைத் தெய்வமென்று

நாலு புட்பம் சாத்தியே சுற்றி வந்து

மொண, மொணவென்று சொல்லும் மந்திரம்

ஏதடா நட்ட கல்லும் பேசுமோ, நாதன்

உள்ளிருக்கையில், சுட்ட சட்டி, சட்டுவம்

கறிச்சுவை அறியுமோ’

நான் முழுப்பாட்டையும் சொன்னேன். அவ்வளவுதான்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : எனக்கு முழுப்பாட்டும் நினைவுக்கு வராமலில்லை. நான் எட்டு பக்கங்களுக்குக் குறிப்புகள் தயாரித்து வைத்திருக்கிறேன். நான் பத்து மணித் துளிகளுக்குள் பேசி முடிக்க வேண்டியிருப்பதால், சுருக்கமாகச் சொன்னேன். காலத்தின் அருமை தெரிந்து முழுப்பாட்டையும் சொல்லவில்லை. பாட்டைப் பாடிக்காட்டியதற்கு நன்றி.

அதிலே முக்கியமான, நினைவுக்குரிய கருத்து ‘நாதன் உள்ளிருக்கையில்’ என்பதைப் பொருத்ததுதான். நாதனின் உள்ளத்தில் இருக்கின்றவனை கல்லில் கொண்டு வருகின்ற ஆற்றல், மனோ சக்தி, பாவனா சக்தி அந்த அர்ச்சகருக்கு இருக்க வேண்டும். அது தான் முக்கியம். ஒலிக்கப்படுகின்ற மந்திரங்கள் எந்த மொழியில் இருக்கின்றன என்பது முக்கியம் அல்ல. அது ஒரு துணைக் கருவிதான். ஆனால் நாள்தோறும் மூர்த்திக்கு சாந்தித்தியம் உண்டாக்கி இறைவனை அந்த மூர்த்தியிலே எழுந்தருளப் பண்ணுகிற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அர்ச்சகர்கள்தான் இந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அவர்கள் மற்றவர்கள் வந்து வழிபடுவதற்கு இந்த மூர்த்தியை ஆயத்தம் செய்து வைத்திருப்பவர்கள் என்று பொருள். காலப் போக்கில் அவர்கள் ஆயத்தம் செய்துவைத்த பிறகு, மற்றவர்கள் வந்து பூவும் நீரும் இட்டு வழிபாடு செய்து போய்க்கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் காலப் போக்கில், தூய்மையின் பேராலோ, வேறு காரணங்களாலோ, தொழில் ரீதியாக மாற்ற வேண்டுமென்ற உணர்வினாலோ மற்றவர்கள் உள்ளே வந்து தொடக்கூடாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆனால் நம் திருமறைகளைப் பார்த்தால், அந்த உரிமை நமக்கு உண்டு என்று வழங்கியிருக்கிறது. ஐயாற்றுத் தேவாரத்தில் அப்பரடிகள் சொல்கிறார்கள் ; நீண்ட நெடிய வரிசையில் மக்கள் நிற்குகொண்டிருக்கிறார்கள், திருக்கோயில் முன்னாலே, தோளில் தண்ணீர்குடம் இருக்கிறது, கையிலே பூக்குட்டை இருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். ‘பூவோடு நீர் சுமந்து ஏத்திப் புகுவார், அவர் பின் புகுவேன்’ என்கிறார்கள், திருக்

52 சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1974 ஏப்ரல் 23]

கோயில்களுக்குள்ளே முன்னே புகக் கூடாது, பின்னாலே வந்தவர்கள் பின்னாலே தான் போக வேண்டும். ஆக, பூவும், நீரும் சுமந்து போயிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு காலத்தில் தமிழகத்திலே கோயில்களில் தரகர் முறை இல்லாமல் வழிபாடு செய்துகொள்ள முடிந்தது. ஆகவே பூவும், நீரும் எடுத்துக்கொண்டு போய் வழிபடுகிற உரிமை இருந்திருக்கிறது. இன்றைக்கும் வட புலத்தில் இந்த நிலை இருக்கிறது. ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ தமிழ் நாட்டுத் திருக்கோயில்களில் இந்த முறை புறக்கணிக்கப்பட்டு விட்டது. பூவும் நீரும் இட்டு வழிபாடு செய்துகொள்வது வழி வழியாக தமிழகத்தில் இருந்த மரபு. இதை நம்முடைய நாயன்மார்கள் ஏற்றுப் பின்பற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த முறையை உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் ஜாதி வேற்றுமைகளையும் மாற்றிவிடலாம். தரகர் முறை என்பதைப்பற்றி அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அருமையாகச் சொல்வார்கள். நான் கடவுளோடு பேசுவதற்கு இடையில் ஒரு தரகனா? என்று அவர் சொன்ன பாஷையில் சொல்ல வேண்டுமானால், அவர் வழக்கமாக நகைச் சுவையோடு சொல்கிற மாதிரி, காதலன் காதலியுடன் காதலிக்குத் தெரியாத ஒரு மொழியில் தூது அனுப்பியது போல இருக்கிறது, இறைவனிடத்தில் தரகனை வைப்பது என்று அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எனவே நம்முடைய திருக்கோயில்களில் தரகர் முறை தேவையில்லாத ஒன்று. ஒருவர் மூலம் ஒருவர் இறைவனை அர்ச்சிப்பது என்பது சரியல்ல. என்னதான் ஆசிரியர் சொல்லிக்கொடுத்தாலும், மாணுக்கன் எழுதினாலொழிய, மாணுக்கனுக்கு அறிவு வரப் போவதில்லை. எனவே ஒருவன் தான் வழிபாடு செய்து, தான் அதை அனுபவித்து, தான் அந்த முறையில் ஈடுபடுவதன் மூலம் தான் அவனுக்குக் கூட ஞானம் ஏற்பட முடியும், பக்தி ஏற்பட முடியும். ஆகவே உடனடியாக நம்முடைய அரசு இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, மத்திய அரசுக்கு அனுப்புவதோடு, நம்முடைய ஆலய நுழைவுச் சட்டத்தில் சில திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தச் சட்டத்தில் சில திருத்தங்களைச் செய்ய முடியுமென்று நான் நினைக்கிறேன். இதிலே பெரும்பாலும் அரசியல் சட்டத்தில் சுருக்கமாகத் தான் போட்டிருக்கிறார்கள். இன்ன இடத்திற்குப் போகலாம், போகக் கூடாது என்றெல்லாம் அரசியல் சட்டத்தில் விதிகள் கிடையாது. அரசியல் சட்டம் 21-வது விதியைப் பார்த்தால், ஜாதி முறைகளை மாற்றுவதற்கு கோயில்கள் திறந்து விடப்படுகின்றன என்று தான் இருக்கிறது. மகா மண்டபமா, அர்த்த மண்டபமா, கர்ப்பக் கிரஹமா என்ற வித்தியாசங்கள் அரசியல் சட்டத்தில் இல்லை. ஆனால் நாம் ஆலய நுழைவுச் சட்டத்தை செய்தபோது (தமிழ் நாடு அரசு செய்தபோது) கோயில்களைப்

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் 53
 சேர்த்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
 பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உன்னுறை ஊழியர்கள்
 இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

பற்றி எடுத்துக்கொள்ளாமல், திருக்குளத்தில் குளிக்கலாம் என்று மட்டும் உரிமை வழங்கியிருக்கிறது. திருக்குளத்தில் குளிக்கலாம் என்று மட்டும் உரிமை வழங்கிவிட்டு, கோயிலுக்குள்ளே சென்று, பூவும் நீரும் இட்டு வழங்குகின்ற முறை வழங்கப்படவில்லை. ஆலய துறைவச் சட்டத்தில் இந்தப் புது விதியைச் சேர்த்து அதன் மூலமாக நம் நாட்டு மக்களுக்கு ஆலயத்தைத் திறந்துவிட்டு, குறிப்பிட்ட காலத்தில் அர்ச்சகர்கள் பூஜிப்பார்கள், மற்ற குறிப்பிட்ட நேரங்களில் நாம் கோயிலுக்கு உள்ளே சென்று எல்லோரும் பக்திச் சிரத்தையாக பூவும், நீரும் இட்டு வழிபடலாம் என்ற உரிமையைச் செய்தால், ஒரே கல்லில் இரண்டு மாங்காயை வீழ்த்தியதைப் போன்றதாகும். ஜாதி முறைகளை மாற்ற முடிகிறது, திருக்கோயில்களில் தொழில் வணிக மனப் போக்கையும் மாற்ற முடிகிறது, இடைத் தரகர் முறையையும் மாற்ற முடிகிறது. இது ஒரு சமூகத்தில் ஆண்டாண்டு காலமாகக் கோரிப் பெற்ற உரிமைகள். 1966-ஆம் ஆண்டில் தமிழ் நாடு அருள் நெறித்திருக் கூட்டம் இந்தக் கோரிக்கையைக் கேட்டு அரசுக்குத் தீர்மானம் அனுப்பியிருக்கிறது. 1967-ல் திருப்பத்தூர் வழிச் சங்கப் பேரவை இதே தீர்மானத்தைப் போட்டிருக்கிறது. தலைவர் பெரியார் அவர்கள் கூட தொடக்கத்தில் இந்தப் போராட்டத்தைத் தொடங்கினார்கள். நான் கோயிலுக்குள்ளே பூவும், நீரும் இடுவேன், கும்பிடுவேன் என்ற போராட்டத்தைத் தொடங்கினார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களுக்கு நினைவு இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். நான் அதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன், பெரியார் அவர்கள் கோயிலுக்குள்ளே வருவார்களானால், அதை வரவேற்பு விழாவாக நிகழ்த்த விரும்புகிறேன் என்று நான் குறிப்பிட்டேன். இந்த நிலைமையிலாவது, பூவும், நீரும் இடுகிற உரிமையின் பேரிலாவது அவர்கள் வருவார்கள், மகிழ்வோடு வரவேற்க நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொன்னேன். ஆனால் இடையில் சில பக்தர்கள், வேறு சில பேர்கள் வெவ்வேறு விதமான ஆட்சேபணைகள் சொல்லி அரசு இந்தச் சட்டத்தைச் செய்தது. சட்டம் ஒரு புறம் இருக்கட்டும். சட்டத்திற்குப் பிறகு நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பெரிய சிக்கல் என்னவென்றால், சிலர் திருவாபரணங்கள் சாத்தப்பட்டிருக்கிறதே, அதற்கு என்ன பாதுகாப்பு என்று கேட்டார்கள் என்பது. தெளிவாகச் சொன்னால், இந்த உலகத்து மக்கள் கடவுளின் குழந்தைகள் ஆவார்கள். அவர்களைத் திருடர்கள் என்று வைத்துக்கொண்டு, இறைவன் திருவாபரணம் வைத்துக் கொண்டிருப்பது என்பதே ஒழுக்க ரீதியாக, கேள்விக்குரியதாக இருக்க முடியும். இது ஒரு புறம் ஆராய்ச்சிக்கும் சிந்தனைக்கும் உரியது. நாம் அதை உடனடியாக மாற்ற முடியாது போனாலும், நான் ஒன்றினைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்

54 சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச்
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1974 ஏப்ரல் 23]

திருவாபரணங்கள் இல்லாத சில குறிப்பிட்ட நேரங்களிலாவது அனுமதிப்பது
தான் ஜாதி வேற்றுமைகள் மறைவதற்கு நிரந்தரமான விமோசனம். பொது
வாக மனிதனுக்கு இருக்கிற சுபாவம் ஒருவரை இன்றைக்குப் புதிதாக
அர்ச்சகராக நியமித்தால் கூட, அவர் கொஞ்ச நாள் கழித்து அதற்கு ஒரு
பெரிய உயர்வுத் தன்மை இருப்பதாகக் கருதுவார். நிரந்தரமாக பக்தர்கள்
திருக்கோயிலுக்குள்ளே சென்று வழிபடுகிற உரிமைகளைப் பெறுகிறவாறு
நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவது மட்டுமல்ல, ஆலய நுழைவுச்
சட்டத்தில் புதிய விதிகளைக் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும்.

இந்தத் தீர்மானத்தில் இரண்டொரு சந்தேகங்கள். ஜாதி, இனம், வகுப்பு
என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இனத்தையும் சேர்ப்பது என்பது அரசின்
நோக்கமா என்பது புரியவில்லை. தமிழ் நாட்டிலே தமிழினத்தைச் சேர்ந்த
வர்கள், தமிழினத்தில் சேர்ந்து தமிழில் தேவாரம், திருவாசகம் பாடி, தமிழ்
அர்ச்சனை இயக்கத்தினை வற்புறுத்துபவர்கள், இனத்தையும் இதிலே சேர்த்
திருக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்திலே 'ரேஸ்' என்றும் தமிழில் 'இனம்' என்றும்
இருக்கிறது. இதை அரசு யோசிக்க வேண்டும். இரண்டாவது உயர்நீதி
மன்றத்தில்கூட, நம்முடைய. . . .

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, இனம் என்றால் எந்த
நிலைமையில் சொல்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். இனம் என்றால்,
தமிழினம் என்றால் மத அடிப்படையிலா அல்லது வேறு எந்த அடிப்படையிலா
என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: இதற்கு அரசுத் தரப்பில் விளக்கம்
தெரிந்தால்தான், நான் தெரிவிக்கலாம்.

அடுத்து, உயர்நீதி மன்றத்தில் கூட நாம் வழக்கை நிகழ்த்துகிறபோது
சமூகச் சீர்திருத்தம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். சமூகச் சீர்திருத்தத்
திற்காக சமய தத்துவங்களைச் சீர்திருத்த முடியுமாவென்பது நிரந்தரமான
கேள்விக்குறியாக இருக்க முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆதலாலே
சமூகச் சீர்திருத்தம் என்பதற்குப் பதிலாகவும், சமயச் சீர்திருத்தம்
என்பதற்குப் பதிலாகவும் தமிழ் நாட்டில் ஏற்கெனவே இந்த மாதிரி உரிமைகள்
இருந்தன, அந்த அடிப்படை உரிமைகளைத் திரும்ப மக்கள் பெறுகிறவாறு
என்று சொன்னால் தான், நியாயமானது என்று நான் கருதுகிறேன். எனவே

காதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் 55
சேர்ந்த தருதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உந்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

சமூகச் சீர்திருத்தம் என்ற வார்த்தையைப் போடாமல், சமய வழி பட்ட
மக்களுக்குப் பூரண உரிமைகள் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படு
கிறேன்.

அடுத்து, இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பாகவே ஒன்றைச் செய்ய
வேண்டும். அர்ச்சகர்களைப் பயிற்றுவிப்பது என்பது அவ்வளவு எளிய காரிய
மல்ல. உள்ளக் கிழியில் உருவெழுதிப் புறத்தே கொணர் வேண்டும்.
அர்ச்சகருக்குச் சிறந்த சிலமும், நோன்பும் தேவை. நல்ல பயிற்சி தேவை.
நம் நாட்டில் சில மரபுகள் இருக்கின்றன. காலையில் குளித்தல், 3 வேளை
குளித்தல், புலால் உண்ணாமல் இருத்தல் போன்ற பழக்க வழக்கங்கள் உண்டு.
சில பூஜாரிகள், தமிழகக் கோயில்களில் புகை போன்றவைகளை கோயில்
முகப்பிலே கூட பிடித்துவிட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல பழக்க
வழக்கங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதனாலே நல்ல திட்டமிட்டு, குறிப்பாக,
சமயத் தலைவர்களிடம் அதிலும் குறிப்பாக பேரவையினிடத்தில் இந்தப்
பொறுப்பை ஒப்படைத்து, நல்ல முறையில் பயிற்சி கொடுப்பது அவசிய
மானது. நாம் சீர்திருத்தம் செய்யப் போய் ஏற்கெனவே இருந்த சில
மரபுகள் கெட்டுப் போய்விட்டன என்ற கெட்ட பெயர் வராமல் நம்முடைய
அரசு நல்ல பெயர் பெறும்படியாக இந்தச் சீர்திருத்தத்தைச் செய்ய வேண்டு
மென்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது போன்ற சீர்திருத்தங்களைச்
செய்கிறபோது, எனக்கு ஒரு சந்தேகம் தோன்றுகிறது. சட்டச் சீர்திருத்தம்
பண்ணுவதாலேயே சமுதாய மாற்றம் ஏற்பட்டு விடுமா என்பதை ஆலோசிக்க
வேண்டும். அரசியல் சட்டத்தில் தீண்டாமை நாம் ஒழித்து பல
ஆண்டுகள் ஆயிற்று. இன்னமும் தீண்டாமை முற்றாகப் போனபாடிಲ್ಲ.
ஆக தீண்டாமை இன்னமும் போகாமல் நாம் போராடிக்கொண்டிருக்கிற
சூலத்தில், இந்த மாதிரி ஜாதி முறைகளை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால்,
இந்தக் குருக்கள்கள், சமயத் தலைவர்கள் என்ன கருதுகிறார்கள் என்பதை
அறிந்து அவர்கள் மூலமாகவே இந்தத் தீர்மானங்களை வாங்கிப் போட்டால்,
நல்லதாக இருக்குமோ என்று நான் கருதுகிறேன். நம்முடைய தமிழ்
அர்ச்சனை வழக்கு உயர்நீதி மன்றத்தில் நடந்தபோது, அரசுத் துறையினர்
பல்வேறு மடங்களின் தலைவர்களிடமிருந்து 'அஃபிடவிட்' வாங்கித் தரும்படி
கேட்டுக்கொண்டார்கள். எல்லா மடங்களிலிருந்தும் 'அஃபிடவிட்' வாங்கிக்
கொடுத்தோம். வழக்கு வெற்றி பெற்றது. ஆனால் இந்த வழக்கு உச்ச நீதி
மன்றத்தில் நடக்கிறபோது, எங்களைக் கலந்துகொள்ளத் தவறி விட்டார்கள்.
அதலாலே சமய அடிப்படையில் இதற்கு என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்று

56 சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அரசுசகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உந்துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1974 ஏப்ரல் 23]

சொல்கிற வாய்ப்பை சமயத் தலைவர்கள் இழந்து விட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இப்போது கூட மாறுதல் மக்கள் மன்றத்தில் ஏற்பட வேண்டும். அப்படி ஏற்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், சமயத் தலைவர்கள் சமய அறிஞர்கள் போன்றவர்களை, இந்த மாதிரித் தீர்மானங்களைக் கொண்டு வருகிற போது, முன் கூட்டியே அழைத்து கலந்து பேசி அவர்களிடத்தில் மன மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தி விட்டால், இதை பெரிய பகிரத முயற்சி செய்யாமல், அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தாமலேயே செய்ய முடியும். இப்போது கூட காலம் தாழ்ந்துவிடவில்லை. தமிழக முதல்வரவர்கள் செய்ய முடியும். இந்த சமூகத்தில் இது போல பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நாம் உதிரி உதிரியாக சீர்திருத்தங்களைச் செய்துகொண்டு போகாமல் ஒரு நல்ல உயர்மட்ட ஆணைக்குழுவினை நியமித்து, சமயத் தலைவர்கள், சமய அறிஞர்கள் போன்றவர்களை அணுகி, என்ன விதமான சீர்திருத்தங்களை நாம் செய்வது என்பதை நெறிமுறைப்படுத்த அரசு முன்வரவேண்டும். இந்த அரசு அதைச் செய்ய விரும்புகிறதென்று சொன்னால், பலர் நிச்சயமாக உடன்படுவார்கள். எனவே அவர்களைத் தனியாக ஒதுக்கிவிட்டு, சீர்திருத்தங்களைச் செய்து கொண்டு போனால் நமக்கென்ன கவலை என்று இருப்பார்கள். தப்பித் தவறி அவர்கள் வழக்கு மன்றங்களுக்குப் போவார்கள். இந்தச் சூழ்நிலைமையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால், உயர்மட்ட ஆணைக்குழுவை நியமித்து, கமிஷனை நியமித்து, எந்தச் சீர்திருத்தம் அவசியம், எப்படிச் செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி அபிப்பிராயங்களைத் திரட்டுவது நல்ல பணி. காரணம், அரசியல் சட்டத்தில் தீண்டாமை ஒழிக்கப்படட்டும் கூட நம்முடைய (பல பேர்களின்) மனங்களில் இன்னமும் தீண்டாமை ஒழிக்கப்படவில்லை. அப்பர் அடிகளுக்குப் பிறகும், ராமானுஜருக்குப் பிறகும், பழைய போக்கு அப்படியே இருக்கிறது. அடிப்படைக் காரணங்கள் மாற்றப்பட்டாலொழிய, புதிய மாறுதலைத் தோற்றுவிப்பது சாத்தியமல்ல. எனவே அரசின் இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்றுப் பேசுவதோடு, ஆலய நுழைவுச் சட்டத்தில் தேவையான திருத்தத்தைச் சேர்த்து எல்லோரும் கருவறையில் குறிப்பிட்ட காலத்தில், குறிப்பிட்ட விதிகளை அனுசரித்து, ஜாதி வேறுபாடின்றி புவும் நீருமிட்டு வழிபாடு செய்யலாம் என்ற உரிமையை வழங்குமாறு ஆலோசித்து அந்த வகையில் திருத்தத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு மத்திய அரசைக் கோருவதோடு கூட, சமயத் தலைவர்கள், சமய அறிஞர்கள் என்ன கருதுகிறார்கள் என்று அவர்கள் அபிப்பிராயத்தை ஒன்று திரட்டி, ஒரு ஆணைக்குழுவை நியமித்து,

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் 57
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

இந்து சமூகத்திற்கு வலிவுள்ள இயற்கை ரீதியான, நிரந்தரமான பாதுகாப்புத் தரக்கூடிய ஒரு நல்ல சீர்திருத்தத்தைச் செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு அரசின் இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கும் இந்த நேரத்தில், இந்திய அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டால், அந்தத் திருத்தம் முழுப் பயனை அடைய ஒரே ஒரு யோசனையைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்று பழனி, திருச்செந்தூர், திருவரங்கம் போன்ற ஒரு சில ஊர்களிலுள்ள திருக்கோவில்களிலே பணியாற்றும் அர்ச்சகர்களும், மற்ற ஊழியர்களும் தான் சிறப்பான நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான திருக்கோவில்களில் பணியாற்றும் அர்ச்சகர்கள் உடுத்திய ஆடையைத் தவிர வேறு ஒரு ஆடை இல்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்த இழி நிலை மாற்றப்பட்டாலொழிய, இந்தத் தொழில் கவர்ச்சிகரமானதாக ஆகாது. நாம் எந்தத் திருத்தம் செய்தாலும், அதை ஏற்றுக்கொண்டு பணியாற்ற அர்ச்சகர்கள் வர மாட்டார்களென்று கூறி, இந்தத் திருத்தம் செய்யும் காலத்திலேயே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும், மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சரவர்களும் அர்ச்சகர்களுடைய நிலை இன்னும் சிறப்பாக மாறுவதற்குத் தங்களால் இயன்ற வற்றைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU G. VASANTHA PAI: Hon. Deputy Chairman, Sir, I thank you for giving me this opportunity of speaking on this Resolution. Sir, at the outset, I want to point out that this Resolution, while trying to reform some aspects of Hindu system of worship, tries to borrow something from the Church. I take exception to the wording of the Resolution, namely, "ecclesiastical organisation of men possessing requisite educational qualifications who might be trained in recognised institutions in priesthood". I do not know, Sir, how the framers of this Resolution chose to refer to the wording "ecclesiastical organisation", though the Committee on Untouchability, Economic and Educational Development of the Scheduled Castes might have referred to it. I may bring to the notice of this House the definition of the word in the Oxford Dictionary which I had occasion just now to get from the Library. 'Ecclesiastes' is the title of a book of the Old Testament written in the person of Solomon or the proper designation of Solomon who is considered as the author of the book.

58 காதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாட்டின்றி இந்து சமயத்தைச்
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அரசுசகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[Thiru G. Vasantha Fai] [1974 ஏப்ரல் 23]

“Ecclesiastical” means “of or pertaining to the Church” as opposed to the civil or secular; of persons Clerical as opposed to lay”. Sir, to bring this concept into a Hindu society, I think, is doing violence to it and I think this portion of the Resolution ought to be properly re-drafted, because there might be objection to the bringing of the tenets of Ecclesiastical organisation into the concept of Hindu Religious Philosophy. It might mean that people who are in Hindu society might have to copy the Papal Order. Sir, persons who believe in Hinduism might have real objection to that.

Sir, the second aspect of the resolution is this : I am myself a Hindu and I wonder whether many of us do know the meaning of the word ‘Hindu’. Sir, we are called Hindus. In the Aveshta of the Persians, we are known as Indos. The word ‘Hindu’ comes from the River Indus. The persons who were living round about the region of the River Indus were called Indos in Prakrit—Hindus in Sanskrit. It is not a religion. I want to take strong exception to persons who say that Hinduism is a religion. It is not so.

[மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை]

Hinduism means the civilisation, practices and culture of persons who lived in and around the region of the River Indus. That is why we were called Indos in the Persian Aveshta. That is why, Sir, in Hamurabi and servant other foreign texts we were called Indos. All the time we were referred to as Indos. Even when the Muslims came and even when the Christian came, they worshipped a God. There is no such God as Hindu. While Jesus is there and while Allah is there, Christ there is no God by the name Hindu. So, Sir, Hinduism denotes the manners and customs of the people who resided round about the region of the River Indus, later pervaded the Indo-Gangetic Plain and then came to the South. Hinduism is not a caste-ridden society. Hinduism is not, Sir, as is envisaged in the Resolution is was a functional society. Keshatriyas fought in the battle-field and they were the soldiers of society and also its ruling class. They drew their inspiration from all the people who settled down in the region of the Indo-Gangetic Plain. Similarly, the Brahmans were persons who were well versed in the Vedas and Scriptures. They were persons who were accustomed to know and virtually realise the Brahman. I

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் 59
 சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
 பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
 இந்து சமய திருவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23]

[Thiru Vasantha Pai]

do not say that every Brahmin living today is a Brahman in the real sense of the word, because he must know Brahman he must possess and the maturity for your benefit and for your elevation minism is. It is not a caste. It denotes the knowledge he know the tenets of Brahminism and he must know what Brahi- to higher ideas. Whenever I went to a foreign land, I was proud we got philosophy, have we got culture, have we got mental to be an Indian, because in no land other than our country, have peace and contentment. I have travelled far and wide and every time I go abroad, I feel proud to be an Indian and I am proud to be a person who belongs to those who were residing in the banks of River Indus. I am proud to be a Hindu. To-day, Sir, it is an irony of fate that the persons who are residing on the banks of the River Indus are Pakistani Muslims, and can claim they are also Hindu, because they are residing on the banks of the River Indus. Sir, the next caste is Vaisyas and the Vaisyas were persons who were merchants.

MR. CHAIRMAN : About 2400 years ago, there was a person named Socrates and he was a philosopher. Does the hon. Member deny that?

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I tell you that the Vedas and other texts of India are even 5000 years old. I challenge your statement on this question. Sir, I request you to refer to Sir John Diefenbaker's book "Charists of Gods".

MR. CHAIRMAN : I drew the attention of the hon. Member to the time when philosophy came into being.

திரு. எஸ். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, On a point of order தலைவரவர்களை ஒரு அங்கத்தினர் 'Challenge' செய்வது மரபா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI : I never challenged the Hon. Chairman. I challenged the statement of the Hon. Chairman. There is a great deal of difference between the two. I leave the challenging of the Hon. Chairman to the hon. Members belonging to various political parties. I am only challenging his statement.

60 சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச்
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[1974 ஏப்ரல் 23]

MR. CHAIRMAN : I think both are the same. If the hon. Member challenges the statement, that means challenging the ruling of the Chair.

THIRU G. VASANTHA PAI : The Hon. Chairman gave only a suggestion and I did not agree with that suggestion.

MR. CHAIRMAN : Is the hon. Member challenging the Chair or the ruling of the Chair?

THIRU G. VASANTHA PAI : There was no ruling from the Chair at all. It was only a suggestion from the Chair.

MR. CHAIRMAN : That is all right. For the information of the hon. Member I said that there was a man by name Socrates who was a philosopher.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I was only referring to that. Socrates is there, Plato is there, Aristotle is there and many other persons are there. We had also our culture and our equipment which are as old as 5000 years in B.C. I am not saying anything about it and I am not trying to speak on behalf of Caste-ridden Hindu. I am not going to say that we are the only persons who are the possessors of knowledge. I am only pointing out to you that this Resolution tries to bring to light what has been omitted to be done all these years, namely, the aspect of functional representation for which the Brahmins as the learned in the Vedas were respected in the past. Because the Brahmins have taken to other avocations, there is necessity for such a Resolution because other castes are competing with them in this field. I am not saying that the Resolution itself is bad. I am giving only the original—how this Resolution really presupposes what the state of our society was in the past, about 2000 or 5000 years ago. I am taking exception to what an hon. Member said in this House that Hinduism is a religion. It is not; it was a functional society consisting of the Kshatriyas who fought, the Brahmins who did the worship and because learned in the Scriptures and the vedas, the Vaisyas who carried on trade and commerce and the Sudras who attended to other avocations in life.

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் 61
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அரசுக்கர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, இங்கு சூத்திரர்
கள் யாருமில்லை.

THIRU G. VASANTHA PAI: In Hindu society, there were four castes and I was only talking of those ancient days but then they were purely functional. I am only pointing out that it was not a religion that flourished and when its philosophy became corrupted Buddhism and Jainism came into being as a protest against the fall in standards and fought against animistic superstition that had clouded the Hindu society. I take exception to the second preamble of this Resolution which refers to "Ecclesiastical organisation" and which means as if we were toeing the line of the Papal Order. I do not want this Resolution to be drafted in that form. I hope the Hon. Minister will take note of what I have said and effect necessary change. The Word "Ecclesiastical" may be omitted and it may be "an organisation of men possessing requisite educational qualifications who might be trained in recognised institutions". I, for one, am bound by the Constitutional oath that I have taken that I will abide by the Constitution as by law established and if the Supreme Court has said that it is wrong to interfere with the appointments of Archakas, I abide by it. I expressed my views on the Resolution but I do not either support or oppose it.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் ஒன்றிரண்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அவையிலே ஆண்டவனைப்பற்றி ஏராளமான தத்துவங்கள் பேசப்பட்டன. எனக்கு முன்னாலே பேசிய அருமை நண்பர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள், வேதத்தைப்பற்றியும், சனாதன தர்மத்தைப்பற்றியும் பேசினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னாலே, அறிஞர் அண்ணா அவர்களும், இப்பொழுது நாட்டை ஆண்டுகொண்டிருக்கிற கலைஞர் அவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும், ஜாதிபேதமற்ற சமுதாயத்தை நாங்கள் உருவாக்கித் தருகிறோம், ஜாதியிருக்காது, பேதம் இருக்காது, தமிழன் தமிழக இருப்பான், மனிதன் மனிதனாக இருப்பான் என்று மக்களிடத்திலே சொல்லிவந்த காரணத்தால்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பேசிய திரு. வசந்த பாய் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் படித்தவர்கள், அறிவாளி. ஆண்டவன் ஏற்படுவதற்கு

62 சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அரசுசுரர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1974 ஏப்ரல் 23]

முன்னால், மனிதன் ஏற்படுவதற்கு முன்னால், முதல் முதலாக மனிதன் குரங்கிலிருந்து வந்தான் என்ற டார்வின தத்துவத்தைப் படித்தவர்கள் அவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் வேதத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். உபநிஷத்துக்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். இவற்றை அறியாத மக்கள்தான் 100-க்கு 99½ பேர் இருக்கிறார்கள் என்பதை மனதிலே கொள்ள வேண்டும். ஆண்டவன் இருக்கிறான். ஆண்டவனைப்பற்றி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கிற நாங்களோ, மறைந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்களோ நாத்திகவாதத்தைச் செய்ததில்லை. அண்ணா அவர்கள் கடவுள் இல்லை அல்லது இருக்கிறார் என்று சொல்லவில்லை. அவர் அத்தியிஸ்ட் அல்ல. அவர் ஒரு ஆக்னஸ்டிக். கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறாரா, சிவன் பெரியவரா, சக்தி பெரியவரா, மீனாட்சி அம்மன் பெரிதா, அதுவெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. என்னுடைய கருத்து நாட்டிலே ஏழை மக்கள், கீழே தள்ளப்பட்டிருக்கிற மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், இவர்கள் தான் என்னுடைய ஆண்டவர்கள், அந்த மக்களுக்கு நல்வாழ்வு, நல்ல உயர்வு, நல்ல பண்பாடு, அவர்கள் வசிப்பதற்கு குடிசை, வயிரூ உண்ணுவதற்கு சோறு, உடுத்திக்கொள்வதற்கு துணிமணி, இவை அத்தனையும் கிடைக்குமானால், அந்த மக்களைப் பார்த்துத்தான் நான் ஆண்டவன் என்று சொல்வேன். ஆகையினால், காஞ்சிபுரத்திலே இருக்கிற வரதராஜபெருமாள் கருடவாகனத்தில் பறக்கிறார், அந்தக் கருடவாகனத்தைப் பார்த்து புத்து போட்டுக்கொள் என்று சொன்னால், அந்த விஷயம் எங்களுக்குத் தெரியாது. தெரிந்தமாதிரி பொய்க் கற்பனைகளைப்பற்றி நாங்கள் பேசுவது பழக்கமல்ல. ஆகவேதான், பிராமணன், கூத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் என்றும், பிராமணன் தலையிலே பிறந்தான், கூத்திரியன் தோளிலே பிறந்தான், வைசியன் இடுப்பிலே பிறந்தான், சூத்திரன் காலிலே பிறந்தான் என்ற தத்துவம் எல்லாம் இடைக்காலத்திலே வந்த காரணத்தாலே, எல்லோரும் மனிதர்களாக வாழவேண்டும், இம்மாதிரி தத்துவத்தைத் தூக்கி எறிய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் முன்னேற்றக் கழகம் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. பிராமணர்கள் புத்திசாலி என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. வேதங்களை, உபநிஷத்துகளை எல்லாம் கற்றுணர்ந்தவர்கள் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் இந்தமாதிரி வேதங்களும், உபநிஷத்துகளும், பெரும் பாரம்பரியங்களும், ஒழுக்க நடவடிக்கைகளும் இவர்களுக்கு மட்டுந்தான் சொந்தமாக இருக்க வேண்டுமா? அரிஜன மக்களுக்கு இருக்கக்கூடாதா? வேதம் கற்ற அவர்கள் ஒழுக்க சிலர்களாக நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் 63
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
புசாரிகள் அல்லது ஏனைய உந்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23]

THIRU G. VASANTHA PAI : Vedas must be studied by every-body.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member only thanks you

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளையெல்லாம் மாற்றினால், அரிஜன மக்களை கோயிலுக்குள்ளே கொண்டு போய்விட்டால், நாளைக்கே அவர்களுக்கெல்லாம் கட்டிடங்கள் எல்லாம் வந்து விடும் என்பதற்காகக் கொண்டுவரவில்லை. மனிதன் மனிதனாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் எனக்கு முன்னாலே பேசிய அடிகளார் போன்றவர்களுையெல்லாம், அறநிலையப் பெரியவர்களுையெல்லாம் கலந்து செய்யவில்லை. அவர்களைக் கலந்து செய்ய வேண்டியதுதான். ஜனநாயகத்தில் அவர்களைப் புறக்கணித்துவிட்டு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள மாட்டேன். ஆனால் அப்படிச் செய்யும்போது, இதையெல்லாம் குறைக்க வேண்டாம், கெடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடுவார்களோ என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அடிகளார் அப்படிச் சொல்லமாட்டார்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, அடிகளார் போன்றவர்களைக் கலக்க வேண்டும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை மனிதனை மனிதனாக ஆக்குவதற்காகத்தான் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். (முன்பு பிராமணர்களை மற்ற மக்கள் தாக்கிக்கொண்டு போனார்கள். இப்பொழுது எங்களை நீங்கள் தாக்க வேண்டாம். நீங்களும் நடவுங்கள். நாங்களும் நடக்கிறோம். இப்படிச் செல்வதற்குத்தான் சட்டமே தவிர, வேறு எதற்கும் அல்ல என்று சொல்லி மனப்பூர்வமாக இதை ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற, இந்துமதக் கோயில்களில் பரம்பரை பூஜாரிகள் முறையை மாற்றி வரன்முறைப்படுத்தும் தீர்மானத்தின்மீது பேசுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை அளித்தமைக்கு முதலிலே நன்றி கூறுகிறேன். இது இந்து மதத்திற்கு சம்பந்தப்பட்ட விஷயமாகும். என்னை நான் இந்து என்று அறிந்துகொண்டதே, என்னை என்னுடைய தகப்பனர் பள்ளிக்கூடத்திலே சேர்க்கும்போது, ஆசிரியர் என் தந்தையாரைப் பார்த்து, நீங்கள் எந்த மதம் என்று கேட்க, என் தந்தையாருக்கு அது தெரி

64 சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச்
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 23]

யாமல், 'நீ இந்துதான்' என்று சொல்ல, அப்படிச் சொல்லப்பட்டதனால் நான் இந்து என்பதை உணர்ந்தேன். இன்றைக்குப் பெரும்பாலான மக்கள், தாங்கள் எந்த மதத்தினர் என்பதையே அறியாது, இந்து மதத்திலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு இந்து மதத்தில் கடவுளர்கள் இருக்கின்றார்கள், அவர்களுக்குப் பல்வேறு கோவில்களும் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தக் கடவுளர்களை மனிதன் படைத்தானா அல்லது மனிதனைக் கடவுளர்கள் படைத்தார்களா என்ற வாதப் பிரதிவாதங்கள் நீண்ட நாட்களாக நமது நாட்டிலே இருந்துவருகின்றன. கடவுள் மனிதனைப் படைத்தான் என்று சொல்லுவதற்கான நியாயத்தைச் சொல்லும் அதே நேரத்திலே, மனிதன்தான் கடவுளைப் படைத்தான் என்று பரிசோதனைகள் மூலமாக, விஞ்ஞான ரீதியிலே இங்குள்ளால் போன்ற மேதைகளும், நமது தமிழகத்திலே பேரறிஞர் அண்ணா போன்றவர்களும் எழுதியிருப்பதை நான் படித்திருக்கின்றேன். இன்றைக்கு அது அல்ல நமது வாதம். இன்றைக்கு நம்முன் உள்ள விஷயம் கடவுளர்களுக்குப் பல்வேறு கோவில்கள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் அர்ச்சகர்கள் என்றும் பூசாரிகள் என்றும் இருக்கின்றார்கள். அர்ச்சகர்கள் என்பவர்கள் பண்டைய நாட்களிலே அரசர்கள் காலத்திலே கட்டப்பட்ட பெரிய பெரிய கோவில்களிலே இருந்துவருபவர்களாவர். அவர்களுல்லாம் பிராமண வகுப்பினர் சார்ந்தவர்களாக இருந்துவருகின்றார்கள். ஆனால் கிராமப்புறங்களிலே உள்ள மாரியம்மன் கோவில்கள், செல்லியம்மன் கோவில்களிலே பூசாரிகள் என்று இருக்கின்றார்கள். இது மட்டுமின்றி, எந்தெந்தக் கோவில்களிலே உள்ள கடவுளர்களுக்கு எந்தெந்த விதமான தின்பண்டங்கள் படைக்க வேண்டும் என்றும் வகுத்திருக்கின்றார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது, கருப்பனார் கோவிலுக்கு, 'கறுப்பை' வைத்துப் படைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றார்கள். அங்கே 'கறுப்பு' என்று சொல்லுவது பட்டைச் சாராயம். இதை வைத்துப் படைக்கும் கடவுளர்களும் நமது நாட்டில் இருக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட கடவுளர்களுக்கு என்று இருப்பவர்கள் பூசாரிகள். கோவில்களிலே உள்ள அர்ச்சகர்களுக்கு வருமானம் அதிகம். ஆனால் பூசாரிகளுக்குக் குறைவு. கடவுளர்களிலும் வசதி படைத்த கடவுளர்கள், வசதியற்ற கடவுளர்கள் என்று இருக்கின்றார்கள். இப்படியும் நமது நாட்டிலே இருக்கின்றது. உண்மையிலே மனிதன்தான் கடவுளர்களைப் பிறப்பிக்கின்றான், கோவில்களைக் கட்டுகின்றான், அதைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறான். இப்படித்தான் இவை உருவாயின என்று, என்னைப் பொறுத்த வரையில், என்

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் 65
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அரச்சகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

அறிவிற்கு எட்டிய வரையில், கடந்த 37 ஆண்டுக்கால வாழ்க்கையில் நான் அறிந்து வந்திருக்கின்றேனே தவிர, ஏதோ பெரியதோர் சக்தி மனிதனைப் படைத்து அவன் செயல்களையும் ஆட்டிப்படைக்கின்றது என்று நம்பக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள், இந்த நாட்டில் எதுவும் நடைபெறவில்லை என்பதை மட்டும் தெரி வித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கடவுளர்களை நம்புகின்றவர்கள் காட்டுமிராண்டிகள் என்று சொன்ன பெரியார் அவர்கள்கூட ஆலயப் பிரவேசத்திற்கு அரிசனங்களை அழைத்துச் சென்று அதற்காகப் போராட்டமே நடத்தினார்கள். அதிலே பல்வேறு துன்பங்களுக்கு தம்மை ஆளாக்கிக்கொண்டார்கள். அப்படிப்பட்ட தந்தை பெரியார் அவர்கள் மறைந்த நேரத்திலே, அரசாங்க மரியாதைகளோடு நடைபெற்ற அவரது இறுதி யாத்திரையில் கலந்துகொண்டு, அந்த நேரத்திலே இந்திய அரசு அவரைப் பாராட்டிய நிகழ்ச்சிகளையும் நான் அறிந்திருக்கின்றேன். அப்படிப்பட்ட தந்தை பெரியார் அவர்கள்கூட கோவில் அரச்சகர்கள் விஷயத்தில் இப்போது நாம் கொண்டுள்ள இந்தக் கருத்தில் வேறுபாடு கீரண்ட தில்லை. ஜாதி மத பேதமற்ற சமுதாயம் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் போன்றோர்களுடைய கருத்தாகும். மதத்தின் பெயரால், ஜாதியின் பெயரால், கடவுளின் பெயரால் நடைபெறும் அட்டேழியங்கள், கொடுமைகள் ஏராளமானவை என்பதை, கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்புகூட, பல இடங்களிலும், 'கடவுளின் பெயரால் நடக்கும் கொடுமைகளைக் காணச் சகிக்கவில்லையே' என்ற பாட்டை அதிகமாகக் கேட்டிருக்கின்றேன். இன்றைக்கும் கூட கடவுளின் பெயரால் நடைபெறும் அட்டேழியங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவற்றைத் தடுக்க அரசினால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. காரணம் மதத்தில் தலையீடு என்று தடுத்துவிடுகின்றார்கள். இந்து மதத்திற்கு வரை முறைகளைக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் முஸ்லீம் கோவில்களைப் பொறுத்த வரையில், கிருத்துவக் கோவில்களைப் பொறுத்த வரையில் கொண்டு வர முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். எல்லோரும் மக்கள்தான். சில நேரங்களிலே அந்த மக்களுக்காக அரசாங்கத்திலே சில சட்டங்களைக் கொண்டு வருகின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டுவரும் முயற்சிதான் இது. இதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் மக்கள் அனைவரும் ஒரே நோக்கோடு சிந்திக்கச் செய்வதற்காக முயற்சி செய்யப்படுகிறது. இது சிரிய சிந்திருத்தம். சிந்திருத்தம் சிறியது என்றாலும், எதிர்காலத்தில் மதமற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு இந்த அரசு பாடுபடலாம் என்றாலும், அந்தத் திசையில் பாடுபட்டால் இந்த அரசினால் எவ்வளவு காலம் ஆட்சியில் வைத்திருப்பார்கள் என்பது ஒரு பிரச்சினை. அது வேறு.

66 சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 23]

எவ்வளவு சீர்திருத்தக் கருத்துக்களானாலும் மக்கள் அவற்றை எந்த அளவிற்கு ஏற்றுக்கொள்ளத் தங்களைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் அவற்றைச் செய்ய முடியும். எவ்வளவுதான் நாம் மிகச் சிறந்த கருத்துக்களை ஏற்றிருந்தாலும், மாண்புமிகு அடிகளார் அவர்கள் பேசியபோது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டுச் சொன்னார்கள், அந்த வாசகம் 'பராசக்தி'யில் சிவாஜி கணேசன்

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: கோவிலிலுள்ள பராசக்தியா அல்லது சினிமா பராசக்தியா?

திரு. செ. முத்துசாமி: நான் சினிமா 'பராசக்தி' யில்தான் பார்த்திருக்கின்றேன், வேறு பராசக்தியைப் பார்த்திருக்கவில்லை என்று சொல்லி, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கின்றேன்.

* திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தைத் தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் மன நிறைவோடு ஆதரிக்கிறேன் என்று முதலில் உறுதியோடும் உற்சாகத்தோடும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் மதத்தை நம்புகிற, தெய்விகத்தை நம்புகிற அடிப்படையில் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்தாரா? ஏனென்றால் நம்பாதவர்களும் உரிய முறையிலே இப்படிப்பட்ட சீர்திருத்தங்களைக் கோரி வரும் நடவடிக்கைகளை ஆதரிக்க உரிமை இருக்கிறது இந்த சட்ட மன்றத்திலே. அதன்படி ஆதரித்தாரா என்று தெரியவில்லை. என்னைப் பொறுத்த வரையில்

....

திரு. செ. முத்துசாமி: நான் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நிற்கிறேன் என்ற காரணத்தினால், துணைத் தலைவரவர்கள், நான் கடவுள், ஜாதி, மதம் இவற்றை நம்புகிற அடிப்படையில் இதை ஆதரித்தேனோ என்று எண்ணுகிறார்கள். இவற்றை நம்பாதவன் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்தக் கருத்துக் களைச் சொல்லி, இந்தச் சீர்திருத்தத்தை ஆதரித்தேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: அப்படியென்றால், இப்படிப்பட்டவர்கள் தயவு செய்து இந்த வாதத்தில் சற்று ஒதுங்கியிருந்தால், நன்றாக இருக்கும் என்று என்னுடைய தனிப்பட்ட அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவருக்கு உரிமை இருக்கின்றது, தம்முடைய கருத்தைச் சொல்ல.

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் 67
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

அவரது உரிமைக்குக் குறுக்கே நிற்க எனக்கு உரிமையில்லை. மதத்தை நம்பு
கின்றவர்கள் தங்கள் மதத்தில் ஒரு சீர்திருத்தத்தைச் செய்ய வரும்போதுதான்
அது உண்மையிலேயே சீர்திருத்தமாகிறது. அதற்காகத்தான் இதைச் சொல்
லுகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலப் பொருளை தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். கோவில்
களுக்குள் இந்துக்களில் ஒரு சிலரை அனுமதிப்பது வேறு, கோவில்களில்
அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் இவர்கள் தொழிலை, நியமனங்களை முறைப்படுத்துவது
என்பது வேறு. கோவில்களுள் எல்லோரும் போகக் கூடிய சட்டம் கொண்டு
வரும் நிலை இன்றைக்கு இல்லை. அது முடிந்துவிட்ட ஒன்று. ஆனால், கோவில்
களில் உள்ள சிலைகளை, லிங்கங்களைத் தொட்டு, நீராட்டி, அர்ச்சனை செய்யும்
விதி முறைகள்—வைதிக முறைகள் இருக்கின்றதே, அந்தத் தொழிலைச் செய்
கின்றவர்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களை எப்படி முறைப்படுத்துவது
என்பதுதான் பிரச்சினை. நாம் ஒன்றை இந்த நேரத்தில் தெரிந்துகொள்ள
வேண்டியது அவசியம். பிராம்மண வகுப்பிலே உள்ளவர்கள்கூட கோவில்
களிலே எல்லோரும் அர்ச்சகர்களாகிவிட முடியாது. அவர்களிலும் குலம்,
கோத்திரம் என்ற வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. வைணவக் கோவில்களிலே,
சில கோவில்களிலே தென்கலை சம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அர்ச்சகர்
களாக இருக்கின்றார்கள். அங்கே வட கலைச் சம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்த
பிராம்மணர்கள் அர்ச்சகர்களாக வந்துவிட முடியாது. அதைப் போலவே
வடகலைப் பிரிவினையை சார்ந்த பிராம்மணர்கள் அர்ச்சகர்களாக இருக்கும்
கோவில்களிலே தென்கலை பிராம்மணர்கள் அர்ச்சகர்களாக வர முடியாது.
அதைப் போல சிவன் கோவில்களிலே சூருக்கள் என்று சொல்லப்படும் பிராம்ம
ணர்கள் அர்ச்சகர்களாக இருக்கின்றார்கள். அங்கே வேறு பிராம்மணர்கள்
அர்ச்சகர்களாக வர முடியாது. இதே போல, வேறு சில சைவக் கோவில்
களிலே பிராம்மணர் அல்லாதார் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் அர்ச்சகர்களாக
கிறார்கள். அவர்களில்கூட வேளாளர் வகுப்பினர்தான் அர்ச்சகர்களாக வர
முடியும், வேறு சாதியார் வர முடியாது. பிராம்மணர்களில்கூட குறிப்பிட்ட
இந்தக் குலத்தோர், இந்தக் கோத்திரத்தோர்தான் இந்தக் கோவிலுக்கு அர்ச்ச
கர்களாக வரலாம் என்றெல்லாம் விதிகளை வைத்தார்கள். வைதிக மரபுகளை
அவர்கள்தான் கடைப்பிடிப்பார்கள் என்று நம்பியது நான். ஆனால் நான்
இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதற்கான காரணம், அந்த வகுப்பு முறை—அந்த
வேதாகம முறைகளைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் இவர்கள்தான் என்று சொல்ல
முடியாத அளவிற்கு—கலகலத்து ரொம்ப நாட்கள் ஆகிவிட்டன. ஆகவேதான்
இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்

68 சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச்
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1974 ஏப்ரல் 23]

டிருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில்தான் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை, மத நம்பிக்கை, தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளவர்களும் ஆதரிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. திரு. வசந்த பாய் அவர்கள்கூட ஆதரிக்கக் காரணம், பழைய குலம், கோத்திரம் நிலைகுலைந்துபோய்விட்டதுதான். தில்லை நடராசர் சன்னதியில், சிதம்பரம் தீட்சிதர்கள் என்ற குறிப்பிட்ட ஒரு குலத்தவர்தான் அர்ச்சகர்களாக இருக்க முடியும். அந்தக் கோவிலிலே அர்ச்சகர்களாக வரும் குலத்தார்கள், தங்களுக்குத்தான் பெண் கொடுக்கல், வாங்கல் செய்து கொள் வார்கள்—தில்லை மூவாயிரவர் என்று சொல்லப்படுவோருடைய வழித்தோன்றல் கள்கூட, அவர்களுடைய மிள்ளைகள் கூட அர்ச்சகர். தொழிலுக்குத்தான் போவார்களே: தவிர, வேறு தொழிலுக்குப் போகக் கூடாது என்ற நியதியினை அவர்களுக்குள்—வகுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் அந்த நாட்களிலே. அப்படிப் பட்டதொரு நியதியின் அடிப்படையில் திருக்கோவில்களிலே அவர்களைல்லாம் தொண்டு செய்து வந்த காலத்தில், கோவில்கள் ஒழுங்காக முறையாக இருந்தன. ஆனால், காலப் போக்கிலே குலம் கலைந்துபோய், கோத்திரம் குலைந்துபோய், இன்றைக்கு வருணம் ஒன்றுதான் எஞ்சியிருக்கின்றது—வகுப்பு ஒன்றுதான் மிஞ்சி நிற்கிறது.

இன்றைக்குக் கோவில்களிலே அர்ச்சகர்களாக உள்ளவர்களுடைய மக்கள் கல்லூரிகளில் படித்து வேறு வேறு தொழில்களில் ஈடுபடுவது, வாணிபம் செய்து வரும் நிலைமைகளைப் பார்த்து வருகிறோம். இதைத் தடுக்க யாருக்கும் உரிமையில்லை, தடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. கோத்திரம், குலம் குலைந்துபோய்விட்ட நிலையில், பாட்டனுக்குப் பேரன், அப்பனுக்குப் பிள்ளை என்ற வழி முறைப்படி குருக்கள்மார் வர வேண்டும் என்று இருந்த வழக்கம் உருமாறிப்போய்விட்ட பிறகு, நாம் அதைக் கட்டிக் காக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இன்னும் சில தலைமுறைகளுக்கப்பால், கோவில்களுக்குத் தேர்ந் தெடுக்கக்கூடிய அர்ச்சகர்கள் கூட இல்லாத ஒரு நிலைமையும் பிராம்மண— வேளாள வகுப்புகளில் ஏற்பட்டு, அது தானாகவே தலைகீழாகப் போய்விடும் க்ரலம் வருவதைவிட, நாமாகவே மாற்றியமைப்பதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதை நான் வரவேற்கிறேன். தீர்மானத்தில் 'ஏற்பளிக்கப்பட்ட இனம், அல்லது வகுப்பு, ஜாதி வேறுபாடின்றி' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக் கிறது என்று அடிகளார் அவர்கள் சொன்னார்கள். நானே அதைக் குறித்து வைத்துக்கொண்டிருந்தேன். அடிகளார் அவர்களும் நினைப்பூட்டினார்கள். இனம் என்பது ஒரு மொழிக்குரிய மக்களைத்தான் குறிக்கும். தமிழ் பேசு

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் 69
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து. அர்ச்சகர்கள்,
புசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

வோரெல்லாம் எந்த சாதியாகவிருந்தாலும் தமிழர்கள்தான். இங்கே 'இன வேறுபாடு இன்றி' என்பது ஒரு காரணத்தை முன்னிட்டு அவசியமாகிறது. அதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. மதம் வேறு. இனம் வேறு.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, on a point of clarification, in the Resolution it has stated that "the line should be open to all the candidates irrespective of caste, creed or race". இந்துக்கள் அல்லாத முஸ்லீம், மதத்தவர்கள், கிறிஸ்தவ மதத்தவர்கள்கூட, அர்ச்சகர்களாக வரலாம் என்று தொனிக்கிறது. கிரீட் என்பதற்கு ஆக்ஸ்போர்டு டிக்ஷனரியில் 'system of religious belief' என்று போட்டிருக்கிறது. அந்த வார்த்தை ஓரளவுக்குத் தவறாக இருக்கலாம் என்று நம்புகிறேன். 'ரேஸ்' என்ற வார்த்தைக்கு distinct ethnical lock the Dravidian, the Aryan, the Caucasian, the Mongolian என்பதைப்போல், அந்த 'கிரீட், ரேஸ்' என்ற வார்த்தைகள் தொனிக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம் நம்முடைய அடிகளார் அவர்களும் மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களும் குறிப்பிட்டிருப்பது குறித்து இந்த விளக்கத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்ற பத்தியானது

'தீண்டாமை, அரிசனங்களின் பொருளாதார, கல்வி வளர்ச்சி குறித்த குழு கருத்து தெரிவித்துள்ளதாலும்' என்று எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அதற்குப் பின்னால் தீர்மானத்தில் 'சமூகச் சீர்திருத்த நடவடிக்கையாக, சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்து சமூகத்தில் நிலவும் பரம்பரை முறையில் சமயப்பூசாரிகளை நியமிக்கும் முறை நீக்கப்பட்டு ஜாதி, இனம் அல்லது வகுப்பு வேறுபாடின்றி அனைவருக்கும் பூசாரிகளாக நியமிப்பதற்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும், தீண்டாமை, அரிசன பொருளாதார, கல்வி வளர்ச்சி குறித்தும் அந்தக் குழு கருத்து தெரிவித்துள்ளது. அந்தக் கருத்துப்படிதான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

70 சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உந்துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[1974 ஏப்ரல் 23]

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: தலைவரவர்களே, அதைத்தான் நானும் சொல்ல எடுத்தேன். இது சமயத்தினுடைய, மதத்தினுடைய விஷயம். தமிழ் நாட்டில் உள்ள கோவில்களில் கூட ஒரு தமிழர் அல்லாத இந்து அர்ச்சகராக வருவதை, இந்த சீர்திருத்தச் சட்டப்படிக்கூட நாம் தடுக்க முடியாது, தடுக்க வில்லை. அதைத்தான் மதம் வேறு, இனம் வேறு என்று கூறுகிறேன். தமிழர் அல்லாத ஒருவர் தமிழில் அர்ச்சனை முறைப்படி ஒரு ஆலயத்திற்கு அர்ச்சகராக வருவதற்கு இந்தச் சட்டம் அங்கீகாரம் அளிக்கிறது, அங்கீகரித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆயினும், 'இனம்' என்பதற்குப் பதிலாக 'வருணம்' என்று போட்டு விடுவது நல்லது. அதாவது 'வருணவேறுபாடின்றி' என்று போட்டுக்கொள்வது நல்லது. வருணத்தால் பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், வேளாளர்—அதாவது, அந்தணர், அரசர் வணிகர், வேளாளர் என்று சொல்லக்கூடிய நான்கு வர்ணத்தார்களும் இந்துக்கள். ஆதலால், அவர்களுக்கு அதிலே கலந்து கொள்ளக் கூடிய உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் 'இனம்' என்பதற்குப் பதிலாக 'வருணம்' என்று போட்டுவிடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். கீழேயிருந்து மேல் நோக்கி மூன்றாவது பாராவில், தொடக்கத்தில் 'சமூகச் சீர்திருத்த நடவடிக்கையாக' என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 'சமூகச் சீர்திருத்தம்' என்பது வேறு, 'சமயச் சீர்திருத்தம்' என்பது வேறு. 'சோஷல் ரிபார்ம்' என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்படுவதைத்தான் சமூகச் சீர்திருத்தம் என்று சொல்லி வருகிறோம். சமூக ரீதியில் சில மூட நம்பிக்கைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் போக்குவதற்கு சமூகச் சீர்திருத்தச் சட்டமும் தேவைப்படுகிறது. 'சமூகச் சீர்திருத்தம்' என்று இத்தீர்மானத்தில் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், அதை மசோதாவில் 'சமயச் சீர்திருத்தம்' என்று திருத்தி விடுவது நல்லது. அந்தக் கருத்தை இங்கே அறநிலையத்துறை அமைச்சர் விளக்கி விடுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அர்ச்சகர்களே தேவையில்லை என்று அடிகளார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இராமலிங்க சுவாமிகளும் அதையே வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார். "ஆண்டவனுக்கும் பக்தனுக்கும் நடுவே 'இடைத் தரகர்' தேவையில்லை" என்று கூறியிருக்கிறார். பக்தனுக்குப் புரியாத ஒரு மொழியில், பக்தனுக்காக இறைவனிடம் போய் முறையிட்டுக் கொள்வதற்காக இடையில் ஒருவர் தேவையில்லை. அவரவர்களுக்குப் புரிகின்ற மொழியில் வழிபடுவதுதான் நல்லது என்று கூறினார். வள்ளல் பேருமான் இன்னும் கொஞ்சம் மேலே போய்—6,000 அருட்பாடல்களை பழம் தமிழில் பாடிய அவர்—உரைநடைத் தமிழில் நான்கு விண்ணப்பங்களை எழுதி, ஒவ்வொரு விண்ணப்பத்தையும் ஒவ்வொரு

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் 71
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

வரும் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் பொருள் தெரிந்து சொல்ல வேண்டும் என்று வகுத்துத் தந்தார்கள். ஆனால் அடிகளார் நீண்பூட்டியபடி, ஆலயங்களில் விக்கிரகங்களின் மீது நகைகள், சொத்துக்கள் இருக்கின்றன, வேறு எந்தக் காரணத்திற்காக இல்லாவிட்டாலும், அதற்காகவாவது அர்ச்சகர் தேவைப் படுகிறார். அர்ச்சகர் இல்லாமல் பக்தர்கள் தாங்களாகவே விக்கிரகங்களைத் தொட்டு வழிபட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது கால கதியில் நடக்க வேண்டியது. நாம் அதைப்பற்றி இப்பொழுது சொல்லத் தேவையில்லை. இப்பொழுது குன்றக்குடி கோவில்களிலேயே விக்கிரகங்கள் மீது நகைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவற்றை எடுப்பதற்கு அடிகளார் அவர்கள் இப் பொழுது தயாராகவிருந்தால், நாங்கள் விழாவிற்கு வரத் தயாராகவிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய நாட்டுக் கோவில்களில் எந்தவிதமான சொத்தும், நகையும் இல்லாமல் விக்கிரகங்கள் வைக்கப்பட்டாலும், தரித்திர நாராயணர்களாக வைக்கப்பட்டாலும், அதனால் மதம் ஒன்றும் கெட்டுப் போய்விடவில்லை, தெய்வத் தன்மை ஒன்றும் குறைந்து போகாது என்று நான் நம்புகிறவன். ஒவ்வொரு ஆலயத்திலும் இந்த நிலை வரவேண்டும். அந்தக் காலத்தை நாம் எதிர் நோக்க வேண்டும்.

அடுத்து, இந்தச் சீர்திருத்தம் எவ்வளவு அவசியமாகிறது என்பதை ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் சொல்கிறேன். வடலூர் ராமலிங்க சுவாமிகள் சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்க சார்பில் சத்திய ஞான சபை என்ற கோயிலை அமைத்து, அதற்குச் சில நியதிகளை வகுத்துக் கொடுத்தார். அதன்படி ஒரு கிறிஸ்தவர் அந்தக் கோவிலுக்கு அர்ச்சகராக வர முடியும். அப்படித் தான் அவர் ஏற்படுத்தியது. ஆனால் அவர் காலத்தில் ஒரு பிராமணர் அழைக்கப்பட்டு வருணத்தை விட்டதற்கு அடையாளமாக பூணூலை அகற்றச் சொல்லி, வருணத்தை நீக்கி பின்னர் கோயில் காரியங்களைச் செய்யச் சொன்னார். பிறகு அண்மையில் பிராமணர்கள்தான் அந்தக் கோயில் அர்ச்சகராக இருக்க வேண்டுமென்று உயர்நீதி மன்றத்திற்குப் போய் தீர்ப்பு வாங்கி வந்தார்கள். வழி வழியாக அந்தணர்கள்தான் இருக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. ராமலிங்க சுவாமிகள் சமரசப் புரட்சியைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று ஏற்படுத்திய நியதி அவருடைய இடத்திலேயே சுக்கு நூறு உடைக்கப்படுகின்ற நிலைமை இருப்பதால், அதை நீக்கிக்கொள்வதற்கு இத்தகைய சட்டம் நமக்குத் தேவைப்படுகிறது.

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உந்துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1974 ஏப்ரல் 23]

நேரம் அதிகமில்லை என்பதை அறிகிறேன். நான் ஒன்றை விட்டு இன்னொன்றுக்குத் தாவுவதாகக் கருதக்கூடாது என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன். சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு ஒவ்வொருவரும் போய் அரசு கொண்டு வரும் எதையும் எதிர்க்கலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. மாதத்திற்கொருமுறை கூட அரசியல் சட்டத்தை திருத்த வேண்டும் என்று கூறக்கூடிய நிலைமை வரும். அத்தகைய ஒரு நிலைமை நாட்டில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதைப்பற்றி இராஜ மன்னார் குழு அறிக்கை மீது பேசுகின்ற போது விளக்குகிறேன். ஒரு பெடரல் ஸ்ட்ரக்ச்சர்—சமஷ்டி ஆட்சிதான் டெல்லியில் இருக்க வேண்டும் என்று நமது அரசால் தெரிவிக்கப்பட்டுவிட்டது. நாம் சுயாட்சி மாநிலங்களில் கொண்ட சமஷ்டி ஆட்சி பெறுவோமானால், அந்த பெடரல் ஸ்ட்ரக்ச்சரில் மத்தியில் சுப்ரீம் கோர்ட்டு நீடிக்க முடியாது. நீடிக்குமானால், டெல்லியிலிருந்து நாம் சென்னைக்கு வாங்குகின்ற சுயாட்சி அதிகாரம் பயனில்லாமல், இங்கு செய்யப்படுபவை சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போகப்பட்டு அங்கு அடிபடச் செய்யப்படும். அப்போது அதிகாரம் டெல்லி செக்ரடேரியட்டிலிருந்து டெல்லி சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு மாற்றப்படுகின்ற நிலைமைதான் ஏற்படும். அதை சுயாட்சித் தீர்மானத்தில் பேசுகின்றபோது எடுத்துச் சொல்கிறேன் என்று கூறி, இந்தத் தீர்மானத்தை தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பாக ஒரு இந்து, தெய்வ நம்பிக்கை உடையவன் என்ற கருத்தில் மன நிறைவோடு ஆதரித்து அமைகிறேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிக் தலைவரவர்களே, இது ஒரு நல்ல சீர்திருத்த நடவடிக்கை. சமூக சீர்திருத்த நடவடிக்கையாக, இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், இதிலே எந்தவிதமான தவறும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சமயம் மட்டுமல்ல, சமூகத்தையே சீர்திருத்துவதற்காக வந்த ஒரு தீர்மானம்தான் இது. தீண்டப்படாதவர்களைத் திண்டிவதே பாவம். சில பகுதிகளில் அவர்களைப் பார்ப்பது கூட பாவம் என்று எல்லாம் இருக்கின்ற நாடு இந்த நாடு. இதை மாற்ற வேண்டும் என்று சமயாச்சாரியார்கள் காலத்தில் ராமானுஜாச்சாரியாரும், சங்கராச்சாரியாரும் பல முயற்சிகள் செய்து, அவர்கள் காலத்தில் ஏதோ வெற்றி கண்டார்கள். ஆனால் நாளாவட்டத்தில் அவர்களுடைய முயற்சிகளுக்கு ஏற்பட்ட பலன்கள் குறைந்து விட்டன. ராமானுஜாச்சாரியார் செய்த சீர்திருத்தம், உலகம் என்றைக்கும் மறக்க முடியாத சீர்திருத்தமாகும். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய காதில் விழும்படி வேதங்களைச் சொன்னாலே,

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் 73
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

தண்டனை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. அதையும் மீறி ராமானுஜர் அரிஜனங்களை மதுரைக்குப் பக்கத்தில் உள்ள திருக்கோஷ்டியூர் கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் நிறுத்தி, தான் கோபுரத்தின் மேலே நின்று அவர்களுக்கு வேதத்தை மொழிந்தார். அவரைப் பல அர்ச்சகர்களும், மற்ற பிராம்மணர்களும் சென்று பயமுறுத்திய போது, இத்தனை பேர் மோட்சம் செல்லும்போது பல ஆயிரக்கணக்கான அரிஜனங்கள் தீண்டப்படாதவர்கள் மோட்சம் செல்லும்போது, நான் ஒருவன் வேண்டுமானால் நரகத்திற்குப் போவது பற்றி ஆட்சேபணை இல்லையென்று சொல்லி விட்டு வேதத்தை ஒதுவித்தார் என்று தெரிகிறது. இது கதையல்ல, சரித்திரத்தில் எழுதி வைக்கப்பட்டதல்ல. சமீப காலத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சி. இம்மாதிரி இவ்வளவு தூரம் செய்தும்கூட தீண்டாமை ஒழிந்தபாடிಲ್ಲ. இதைத்தான் சொல்ல வந்தேன். இத்தகைய சமய சீர்திருத்தங்களை, சமூகச் சீர்திருத்தங்களை மிகவும் நல்ல முறையில் செய்திருக்கிறார்கள். ராமலிங்க சுவாமிகள் செய்ததைப் பற்றி துணைத் தலைவரவர்கள் வெகு விரிவாகச் சொன்னார்கள். அவரவர்கள் காலத்தில் நல்ல முறையில் சீர்திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். கடைசியில் சட்ட பூர்வமான தடை இதில் குறுக்கே நிற்கிறது என்பதையும் துணைத் தலைவரவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்த சட்டபூர்வமான தடையை நீக்கத்தான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

நமது இந்து சமுதாயத்தில் கூட இன்னும் பல கிராமங்களில் உயர்ந்த ஜாதியினர் வந்து வழிபடும் கோயில்களில் தாழ்ந்த ஜாதியினர் பூஜாரிகளாக இருக்கிறார்கள். இப்படி ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட பழக்க வழக்கங்கள் இருக்கின்றன. தாழ்ந்த ஜாதியினர், பள்ளர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், திருவள்ளூர் ஜாதி, பறையர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பூஜாரிகளாக இருக்கக் கூடிய கோயில்கள் பல இருக்கின்றன. கிராமங்களில் அந்தக் கோயில்களில் உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்கள் சென்று வழிபடுகிறார்கள். இது ஒரு நல்ல முறை. இதை தமிழ்நாடு பூராவும் அமுலுக்குக் கொண்டு வா வேண்டுமென்பது தான் இப்போது இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம். என்னுடைய பக்கத்துக் கிராமத்தில் இம்மாதிரி தீண்டப்படாதவர்கள் பூஜாரியாக இருக்கக் கூடிய கோயில் இருக்கிறது. அதில் மற்ற உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்கள் என்னுடைய சொல்லக்கூடியவர்கள் வழிபடுகிறார்கள். விபூதி வாங்குகிறார்கள், சற்று முன் எனது நண்பர் திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் சொன்னார்கள். திருச்சி

74 சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உந்துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 ஏப்ரல் 23]

மாவட்டத்தில் அரியலூர் பக்கத்தில் கலியபெருமான் கோவில்—பல லட்ச ரூபாய் வருவாய் வரக்கூடிய கோயில்—அந்தக் கோயிலில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் பூஜாரியாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் அல்ல, படையாச்சி பூஜாரியாக இருக்கிறார்.

திரு. கே. ராஜாராம்: பிற்பட்ட வகுப்பினர் ஒருவர் இருக்கிறார். ஏதோ செய்யக் கூடாத ஒன்றை அரசாங்கம் கொண்டு வந்து பெரிய புரட்சி பண்ணி யிருக்கிறது என்று பயப்படத் தேவையில்லை. பல முன்னோர்கள் ஏற் கெனவே செய்து தோல்வி கண்டதில் வெற்றியடைவதற்கு நல்ல சீர்திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று எடுப்பு எடுத்ததற்கு பாராட்டுகிறேன். இது சட்ட பூர்வமான தடைகளை விலக்க வந்திருக்கிறது. ஆகவே, பல இடங் களில் நல்ல மாறுதலும், சீர்திருத்தமும் இருந்தம்கூட தமிழ் நாடு எங்கும் இது இல்லை. தமிழ் நாட்டில் ஆட்சேபணைகள் நிறைய இருக்கின்றன. தடை களைப் போக்க வந்திருக்கிறது. அரிஜனங்கள்தான் பூஜாரிகளாக இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த வரவில்லை என்பதைத் தெரிவு படுத்த வேண்டும். எந்தக் கோயிலானாலும் அரிஜனங்களைத்தான் பூஜாரிகளாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பது சட்டத்தின் நோக்கமல்ல. அரிஜனங்களும் வரலாம். அப்படி வரக்கூடியவர்களுக்குத் தகுதி வேண்டும். அந்தத் தகுதியை உண்டு பண்ணுவதற்கு, அதற்கான பாடசாலைகளைக் கொண்டு வந்து, வேதம், ஆகமங் கள் ஆகியவை கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்தத் தீர்மானத்தில் சொல் லப்பட்டிருக்கிறது. இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரும்போது, இன்னும் கொஞ்சம் விரிவாக ஆழ்ந்து இதைச் செய்ய வேண்டுமென்பது என் னுடைய கோரிக்கை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்குச் சிறு வயதிலேயே இந்தப் பழக்க வழக்கங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும். இது அதிக வருமானம் வரக்கூடிய விஷயமல்ல. அரிஜன ஆலயப் பிரசேசம் நடந்தபோது தங்கள் உயிரைக் கூட பணயம் வைத்து பெரியவர்கள் 1939-ம் வருஷத்தில் தமிழ் நாட்டில் பெரிய ஆலயங்களைத் திறந்து விட்டார்கள். அரி ஜனங்களுக்கு இருக்கிற தடையைப் போக்குகிறோமே தவிர, அனுபவத்தில் அந்த ஆலயங்களுக்கு அரிஜனங்கள் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. தடையை நீக்குகிறோம். ஒரு அரிஜன் வேத ஆகமங்களைக் கற்று பூஜாரியாகக் கூடிய தகுதி பெற்று, அவர் பூஜை செய்ய வந்தால், தடை

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் 75
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
புசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

இருக்கக் கூடாது, அவர் பூஜாரியாக நியமிக்கப்படலாம், அதற்கு சட்ட. பூர்வ
மாக, கோர்ட்டுத் தீர்ப்புகளின் மூலமாக இருக்கும் தடையை நீக்குவதற்கு
இந்தத் தீர்மானம் வழி செய்கிறது. ஆகவே, இது ஒரு நல்ல தீர்மானம்.

அடுத்தபடியாக, நம் அரசாங்கம் மதச் சார்பற்ற அரசாங்கம். இது
இம்மாதிரி மத விஷயங்களில் தலையிடுவது சரியா என்பது பிரச்சினை. மதச்
சார்பற்ற அரசாங்கம் என்று சொல்லும்போது அரசாங்கத்திற்கு என்று
ஒரு தனி மதம் கிடையாது என்று அர்த்தம். ஆனால் மதத்தில் இருக்கக்
கூடிய குறைகளை நீக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை,
தகுதி இல்லை என்று சொல்வது தவறு. பாகிஸ்தானில் அவர்களுடைய
அரசாங்கம் இஸ்லாமிய சமுதாய சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்ட அரசாங்கம்
என்று டிக்ளேர் பண்ணியிருக்கிறது. நாம் அப்படியில்லை. நமக்கென்று,
அதாவது நம் அரசாங்கத்திற்கென்று ஒரு மதம் கிடையாது. ஆனால் எல்லா
மதங்களிலும் குறைகள் ஏற்பட்டால், குறைகளை நீக்குவதற்கு அரசாங்கத்
திற்கு அதிகாரம் உண்டு. இதில் பிள்வாங்க வேண்டிய அவசியமில்லை. சமூக,
சமுதாய சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு இந்தத் தீர்மானம் வகை
செய்கிறது. இது நல்ல தீர்மானம். பொதுவாக, அரசியல் சட்டம் ஆணுக்கும்
பெண்ணுக்கும் கூட பேதமில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆண்கள்தான்
சில உத்தியோகங்களுக்குத் தகுதி பெற்றவர்கள், பெண்கள் அந்த உத்தியோகங்
களுக்கு போகக்கூடாது என்பதை எடுத்து விட்டார்கள். ஆணும், பெண்ணும்
சரி என்று போட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு அரசியல் சட்டத்தை மேற்கொண்டு
நடை முறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த நாட்டில் மனிதனுக்கு
மனிதன், ஜாதிக்கு ஜாதி உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் என்று சொல்லி, தாழ்ந்
தவன் கோயிலுக்குச் சென்று இன்ன வேலை செய்யக்கூடாது என்ற தடை
சீக்கப்படுவதை வரவேற்கிறோம் ஆகவே இது ஒரு நல்ல சீர்திருத்தம் என்று
சொல்லி பாராட்டி அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்
மானத்தை, ஜாதி வேறுபாடு நம்முடைய நாட்டில் அடியோடு களையப்பட
வேண்டுமென்ற வகையில் சட்டப் பேரவையில் நிறைவேற்றி சட்ட மன்ற
மேலவையினுடைய விவாதத்திற்கு இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த
விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்தத்

76 சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 23]

தீர்மானத்திற்கு மேலும் வலிவு ஏற்படுத்துகிற வகையில் சிறப்பான கருத்துக் கோச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும், சிலம்புச் செல்வர் அவர்களும், தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களும், மற்றும் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். வெகு சீக்கிரத்தில் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு மத்திய அரசாங்கம் தன்னுடைய இணக்கத்தைத் தெரிவித்து அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் 1971-ம் ஆண்டு ஜனவரி 12-ம் தேதி அன்று சட்ட மன்றத்திலும் சட்டப் பேரவையிலும் நிறைவேற்றினோம். எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், ஜாதிப் பிரிவு, உட்பிரிவு என்ற அடிப்படை வித்தியாசம் இல்லாமல், தகுதி பெற்றிருப்பார்களானால் அவர்களைக் கோயில்களில் அர்ச்சகர்களாகவோ உள்துறை ஊழியர்களாகவோ நியமிக்கலாம் என்ற சட்டத்தை நாம் 1971-ம் ஆண்டு ஜனவரியில் நிறைவேற்றினோம். தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற சில பேர் உச்ச நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடுத்ததன் காரணமாக 14-3172-ம் தேதியன்று இந்தச் சட்டத்தினுடைய ஒரு பிரிவு செல்லமென்றும் இன்னொரு பிரிவு செல்லாது என்றும் தீர்ப்பில் கூறினார்கள். பரம்பரை முறை ஒழிக்கப் பட வேண்டுமென்பதை நீதிமன்றம் ஒப்புக் கொண்டது. ஆனால் அந்தந்த கோயில்களுடைய ஆகம் விதிகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் நியமிக்க வேண்டுமென்று சுப்ரீம் கோர்ட்டினுடைய தீர்ப்பில் கூறிய காரணத்தினால், மீண்டும் அரசியல் சட்டத் திருத்தம் தேவைப்படுகிறது என்பதை தமிழ் நாடு அரசாங்கம் உணர்ந்து, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்திய நாட்டினுடைய பிரதமருக்கு 1972-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 10-ம் தேதி அன்றைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். ஜாதி வேறுபாடற்ற சமூகாயத்தை உருவாக்குவதற்கு, ஆண்டவன் சன்னிதானத்தின் முன்னாலே ஜாதி வேறுபாடு இருக்கக் கூடாது, யாராக இருந்தாலும், தகுதி பெற்றவர்கள், அர்ச்சகர்களாக, உள்துறை ஊழியர்களாக வரக்கூடிய உரிமையைப் பாதுகாக்கும் வகையில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று சொல்லி இந்தியப் பிரதமருக்கு நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் கடிதம் எழுதினார்கள். ஆனால் அந்தக் கடிதம் எழுதப்பட்டதற்குப் பிறகு, இரண்டு முறை அவர்களுக்கு நினைவூட்டியும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இன்றையவரைக்கும் அதற்கான நடவடிக்கையை மத்திய அரசு எடுக்காததன் காரணத்தால், தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை,

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடினறி இந்து சமயத்தைச் 77
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள்,
பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உந்துறை ஊழியர்கள்
இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

மேலவை ஆகியவை, மத்திய அரசுக்கு அதை நினைவு படுத்துகின்ற வகை யிலே, வெகு சிக்கிரத்திலேயே, தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் சம உரிமை வழங்கும் வகையிலே அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று, இந்தத் தீர்மானம், மத்திய அரசை வலியுறுத்துவதற்காகக் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக இந்த மன்றத்தில் மட்டுமல்லாது, தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற மக்களுடைய பிரச்சினையாக வெளியேயும் கிளர்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். தந்தை பெரியார் அவர்கள் உயிரோடு இருந்த காலத்தில் இதைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவரு டைய மறைவுக்குப் பின்னரும் திராவிடர் கழகம் தமிழ் நாடு பூராவும் கடந்த 2, 3 வாரங்களுக்கு முன்னாலே போராட்டம் நடத்தினார்கள். ஆனால் அந்தப் போராட்டம் நடத்திய காலத்தில் மற்ற கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் அந்தப் போராட்டத்தினுடைய நியாயத்தை உணர்ந்துகொண்டு, அந்தப் போராட்டத் தில் கலந்து கொண்டு, அதனுடைய நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை வலியுறுத்தும் வகையிலே அந்தக் கிளர்ச்சியை நடத்தினார் களென்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அரிசன மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தை சேர்ந்த மக்கள் கோயில்களில் அர்ச்சகர்களாக வந்துவிட்ட காரணத்தாலே, இந்த அரசியல் சட்டச் சீர்திருத்தம் அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு கொடுத்துவிடும். அவர்களுக்குள்ள குறைபாடுகள் நீங்கி விடுமென்று இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கேட்கவில்லை.

எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், சமூகத்தில் அவர் களுக்கும் சம அந்தஸ்து இருக்கிறதென்று மற்றவர்கள் உணராவதற்காகத் தான் அரசியல் சட்டத்தை திருத்த வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். மேலும் பல உறுப்பினர்கள் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நல்ல பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தீர்மானத்தி லேயே, பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டு, பயிற்சியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்தான் நியமிக்கப்படுவார்களென்று சொல்லியிருக்கிறோம். 1971-வது ஆண்டிலே சட்டம் இயற்றப்பட்டதற்குப் பிறகு, புதிதாக அர்ச்சகர் பயிற்சிப் பள்ளிகளை சில கோவில்களில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண் டோம். ஆனால் உச்ச நீதி மன்றத் தீர்ப்பு நம்முடைய சட்டத் திருத்தத்திற்கு எதிர்ப்பாக இருந்த காரணத்தால், பயிற்சிப் பள்ளிகளை ஆரம்பிப்பதில் எந்த

78 சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1974 ஏப்ரல் 23]

விதமான பிரயோசனமும் இல்லையென்று தற்காலிகமாக ஒத்தி வைத்திருக்கிறோம். எதிர்காலத்தில் பயிற்சிப் பள்ளிகளை ஆரம்பித்து தேவையான பயிற்சியைக் கொடுத்து, அப்படிப் பயிற்சி பெற்றவர்களை நியமிப்பதற்கு அரசு எல்லா வகையான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அடிகளார் அவர்கள் தாகூர் முறை கூடாது; அனைவரும் சென்று, தாங்களாகவே செய்யும் மலர் வழிபாட்டு முறை தமிழ் நாட்டிலே வர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மேலும் அது இந்தத் தீர்மானத்திலேயே சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்றுகூட அவர்கள் பேசுகிற நேரத்திலேயே என்னிடத்தில் தெரிவித்தார்கள். தனித் தீர்மானமாகப் போட்டுவிட்டு, அப்படிப்பட்ட முறையை நம்முடைய நாட்டிலே கொண்டுவருவோமானால், அதனால் என்ன நன்மை ஏற்படும் என்பது பற்றி ஆராய்ந்து, எதிர்காலத்தில் முடிவெடுக்கலாமென்ற பதிலையும் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு இந்தத் தீர்மானத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிற சில வார்த்தைகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். ‘சாதி’, ‘இனம்’ என்ற வார்த்தைகள் பற்றி தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப் போலவே நம்முடைய மேலவை உறுப்பினர் திரு. வசந்த் பாய் அவர்கள், ‘சமயச் சார்புள்ள நிறுவனம்’ என்று தமிழில் குறிப்பிட்டுள்ள அந்த வார்த்தைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது தீர்மானத்தின் வார்த்தைகளாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. தீண்டாமை, அரிசனங்களின் பொருளாதார, கல்வி வளர்ச்சி குறித்த குழு தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களைத்தான் அங்கே ஒரு பத்தியாகத் தொகுத்துப் போட்டிருக்கிறோமே தவிர, தீர்மானத்தின் வாசகமென்று யாரும் கருத வேண்டிய அவசியமில்லை. தீர்மானத்தில் இறுதியாகச் சொல்லியிருப்பது “சமூகச் சீர்திருத்த நடவடிக்கையாக, சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடையேயிருந்து அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள் இந்த சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்பட வேண்டும்” என்றுதான் போட்டிருக்கிறோமே தவிர, அதிலே வேறு எந்தவிதமான சந்தேகத்திற்கும் இடம் இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத் திருத்தம், இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே செய்யப்பட்டு, என்றைக்கு நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக இருந்தாலும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூக

சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் 79
சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள்
அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய
நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

1974 ஏப்ரல் 23]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

யத்தைச் சேர்ந்த மக்களாக இருந்தாலும், எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், எந்தக் கோவிலிலே வேண்டுமானாலும், தகுதி படைத்தவர்கள் அர்ச்சகர்களாக நியமிக்கப்படலாமென்ற நிலை உருவாகிறதோ அன்றைக்குத் தான் மகாத்மா காந்தியடிகள், பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கண்ட கனவை நாம் நிறைவேற்றியவர்களாக இருப்போம். ஆகவே, நம்முடைய சட்ட மன்றத்தினுடைய உணர்ச்சிகளை, தமிழ் நாட்டு மக்களின் உணர்ச்சிகளைப் புரிந்துகொண்டு மத்திய அரசு வெகு விரைவிலேயே இந்தச் சட்டத் திருத்தத் தைச் செய்து கொடுப்பார்களென்ற நம்பிக்கையோடு இந்தத் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றிக் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் நல்ல கருத்துக்களைத் தந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து, விடை பெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவையின் முன் உள்ள பிரச்சினை —

“சாதி, பிரிவு, உட்பிரிவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், இந்து சமய நிறுவனங்களில் அர்ச்சகர்களையும், பூசாரிகளையும், ஏனைய உள்துறை ஊழியர்களையும் பரம்பரை முறையில் நியமனம் செய்யும் நடைமுறை பற்றி பொது மக்கள் பரவலாகக் குறைபாடு கூறுதல் இருப்பதாலும்;

இந்து சமூகத்தில் நிலவும் பரம்பரை முறையில் சமயப் பூசாரிகளை நியமிக்கும் முறை நீக்கப்பட வேண்டுமென்றும், இதற்குப் பதிலாக சமய சார்புள்ள நிறுவனம் ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றும், தேவையான கல்வித் தகுதி உள்ளவர்கள், ஏற்பளிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களில் பூசாரிக்குரிய பணிகளில் பயிற்சியளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், சாதி, இனம் அல்லது வகுப்பு வேறுபாடின்றி அனைவருக்கும் பூசாரிகளாக நியமிக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், “தீண்டாமை, அரிசனங்களின் பொருளாதார, கல்வி வளர்ச்சி குறித்த குழு” கருத்து தெரிவித்துள்ளதாகும்;

உச்ச நீதி மன்றத்தால் பொருள் விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளவாறு, அரசியலமைப்பில் தற்போதுள்ள விதித் துறைகளின் கீழ், கோயில்களுக்குப் பொருள் துகிற ஆகமங்களில் குறிப்பிட்டுள்ள கட்டளைகளையொட்டி குறிப்பிட்ட பிரிவு அல்லது உட்பிரிவுகளிலிருந்து அர்ச்சகர்களையும், பூசாரிகளையும் நியமிக்க வேண்டும், அவ்வாறு செய்யத் தவறினால், சமயக் கோட்பாடுகளில் தலையிடுவதாகுமென்பதாலும்;

80 சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்து அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்படுதல்

[மேலவைத் தலைவர்]

[1974 ஏப்ரல் 23]

சமூகச் சீர்திருத்த நடவடிக்கையாக, சாதி, பிரிவு அல்லது உட்பிரிவு வேறுபாடின்றி இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்த தகுதியுள்ளவர்களிடையேயிருந்து அர்ச்சகர்கள், பூசாரிகள் அல்லது ஏனைய உள்துறை ஊழியர்கள் இந்து சமய நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த அவை கருதுவதாலும்;

மேற்சொன்ன நோக்கத்துக்காக இம்மாநிலச் சட்ட மன்றம் சட்டநியற்ற இயலும் வகையில் அரசியலமைப்பு தக்கவாறு திருத்தப்பட வேண்டுமென்பதாலும்;

சட்ட வரைவில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி அரசியலமைப்பைத் தக்கவாறு திருத்துவதற்குத் தேவையான சட்டமொன்றை இயற்றுமாறு மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதென இம்மன்றம் தீர்மானிக்கிறது”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, ஏகமனதாக நிறைவேற்றப் பட்டது.

4. மேலவை விதி 82-ன் படி அறிக்கை

உணவு தானியங்களின் விலை உயர்வு, பதுக்கல், கடத்தல் ஆகியவற்றைத் தடுக்க அரசின் நடவடிக்கைகள் குறித்து.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, மத்திய அரசின் நிதிக் கொள்கை, பண வீக்கம் ஆகியவைகளால் பொதுவாக நாட்டில் உணவு தானியங்களின் விலை ஏறியிருப்பதோடு அண்மையில் மத்திய அரசு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்த உணவுக் கொள்கை, உர விநியோக முறை ஆகியவைகளால் தமிழகத்திலும் உணவு தானியங்களின் விலை ஏறி அரிசி விலை உயரத் தொடங்கி யிருக்கிறது.

தமிழக அளவில் இந்த விலை உயர்வைத் தடுத்து நிறுத்தவும், பதுக்கல், கடத்தல் ஆகிய சமூக விரோதச் செயலில் ஈடுபடுவோர்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவும் அரசு எடுத்துள்ள கீழ்க்கண்ட முடிவுகளை அறிவிக்கிறேன்.

உடனடியாக, தஞ்சை மாவட்டம் தவிர மற்ற எல்லா இடங்களிலும் லெவி 15 சதவிகிதமாகக் குறைக்கப்படும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் லெவி 40 சதவிகிதமாகவே தொடர்ந்து இருக்கும். தஞ்சை மாவட்டம் மற்றும் எல்லை யோரப் பகுதிகளான விளவன்கோடு வட்டம், கல்குளத்தில் 10 கிராமங்கள்; கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் இதர பகுதிகள்; திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின்